

REALITĂȚEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Editor și Redactor: J. B. Sima
Apare totdeauna Duminică

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 36.

ACTUALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Vedere generală a sondelor dela Moreni

BOGAȚII PREFACUTE ÎN SCRUM

Săptămâna trecută un trăsnet a căzut pe sonda No. 15 a Societății Sospiro din Moreni, și a aprins-o. Zi și noapte neîntrerupt zeci și sute de vagoane de petrol au ars producând pagube enorme. Pentru localizarea incendiului, se sapă un tunel pe dedesubtul pământului până în apropierea sondei, după cum se vede în ilustrația noastră, și în urmă cu ajutorul tunelului se surpă pământul peste sonda incendiată, înăbușindu-se astfel focul. Ilustrațiile noastre arată mai multe vederi ale sondei incendiate, în mijloc o vedere generală din Moreni.

SĂ NE CUNOAȘTEM DUȘMANII

La Liga Națiunilor, Conte Albert Apponyi, reprezentantul Ungariei, va susține pe maghiari în procesul nostru cu optanții. Apponyi este un invernșunat adversar al românilor și d. Titulescu va trebui să-și pună în joc toată capacitatea sa spre a dovedi dreptatea noastră.

Focul pe care Ungaria l-a deschis împotriva statelor succesorale este concentric. Paralel cu procesul dela Liga Națiunilor, vecinii noștri desfășoară o activitate extraordinară spre a populariza acțiunea Lordului englez Rothermere, care susține că tratatele de pace trebuie modificate. Ungurii au adunat un milion 300 mii de iscălituri omagiale și au format din acestea 29 de volume mari. Aceste volume urmează să fie prezentate lui Rothermere cu titlul de recunoștință pentru acțiunea pe care a început-o și ca o incurajare pentru continuarea acesteia.

Cu toată propaganda deșănțată pe care ungurii o fac în scopul ca păreriile Lordului Rothermere să găsească răsunet la conducătorii politici ai statelor mari, de sigur că nu se va găsi nimeni care să comită nebunia de a strica din dragul unui inconștient, pacea lumii atât de greu stabilită.

Săparea tunelului pentru localizarea focului.

ÎN ACEST NUMĂR:

O minune de toate zilele.
Dacă omul ar fi pucece.
Călătorul din clasa I. (Roman).
În ochii publicului.
Teatru, Sport, Caricaturi, Glume, etc.

AVIATORUL AMERICAN BJ OCK ȘI PASAGERUL SĂU SHLEE.

cari intenționează să facă inconjurul pământului, în avion au străbătut până acum distanța New-York—Londra în 30 de ceasuri, Londra—München în 8 ceasuri, München—Belgrad în 6 ore și Belgrad—Constantinopol în 7 ore. Ilustrația noastră reprezintă pe aviatori, la sosirea lor în München, ciocnind paharele cu bere... bavareză, bineînțeles.

RECUNȘTINȚA UNGURILOR

Pentru campania întreprinsă în favoarea unguilor pentru revizuirea tratatului dela Trianon, de către anteprenorul gazetelor dela Londra, Lordul Rothermere, ungurii i-au trimis, 1.300.000 de iscălituri, legate în 29 de volume.

CONTELE ALBERT APPONYI ÎN ETATE DE 81 ANI

REALITATEA

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj

La București: Calea Victoriei 39.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . „ 160
Pe trei luni . . . „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America . . . \$3
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Redactor: J. B. SIMA

DUMINECĂ, 11 SEPTEMBRIE, 1927

Călătorul obosit

Se făcuse seară. Moartea se așază obosită pe o peatră la marginea râului, care șerpuia lenș dealungul imensei capitale.

Din depărtare, de pe țărmul celalalt, strălucia lumina reclamelor, care se oglindeau în apă, într'un chip fermecător:

„Palatul de dans „Moara Roșie“... marea bodegă „Carul cu Bere“... „Cabaretul Alhambra“... mulțime de cinematografe, cu filme anunțate în litere de o șchioapă: „Târgul Fetelor“... „Dispărută Noaptea nunții“... „Crimele din San-Francisco“... „Galvarul Omenirei“...

Moartea privia la scânteierea undelor. În jurul gurei ei uscate se brăzda o trăsătură de amărăciune și printre dinți murmură disprețuitor: „Un teatru etern!“

Curând moartea a fost stingherită în meditația ei de o femeie bătrână, care se apropie de dansa cu pași domoli, târând mai mult, decât purtând, sarcina grea pe care o avea cu sine.

— Seara bună, cumătră! Spuse dansa. Îngăduie-mi, rogu-te să stau și eu jos, lângă tine, spre a mă odihni o clipă. Calea mi-a fost lungă.

— Te rog! răspunse moartea, ajutându-i să pună jos sarcina din spate.

Odihna o află fiecare la capătul drumului, numai atunci e liniște și pace, adăogă dansa cu jumătate de glas.

— Vai, murmură bătrâna, cât aș dori demult să capăt această liniște și pace! Mădularele mele sunt obosite, ochii mi s'au întunecat. Și tu trebuie să fii bătrână? Măinile îți sunt osoase și ochii adânciți în fundul capului!

— Sunt uitată de vremuri! Răspunse moartea cu glas amărit. Sunt sortită să călătoresc în toată lumea, sunt osândită la muncă veșnică!

— Fiecare cu osânda sa! îi răspunse bătrâna, cu compătimire. Nu toată lumea e fericită.

— Așa e soarta! Răspunse moartea scurt.

— E greu să privești cum, unul câte unul, cei cari ni-au fost dragi în viață ne părăsesc, se duc și ne lasă singuri, continuă bătrâna. Eu am avut doi feciori măndri. Amândoi au căzut în războin. Groaznic lucru e războiul!

— Groaznic! întări moartea, cu un hohot. Războiul este opera oamenilor. El începe și se termină, după voia lor.

— Moartea capătă prada cea mai bogată! se văita bătrâna. Fără nici o milă, moartea seceră miile de vieți înfloritoare.

— Dacă e nevoie, bătrâno! spuse moartea, cu amărăciune. Eu îți pot spune acest lucru, mai bine decât oricare. Am fost în toate taberile, și în acele ale dușmanului și în acele ale prietenilor. Am fost nevoită să împlinesc sarcinile cele mai grele.

Și la ce bun toate astea? întrebă bătrâna. Ce vor oamenii? Nu e loc destul pentru toți pe acest pământ?

Nevoia și lipsa ne-a ajuns pe toți!

— Lăcomia de avere și dorința de a poseda, de plăcerea de a apăsa pe alții, de a jefui!

— Oamenii s'au făcut răi și au pierdut dragostea de semenii! mai spuse bătrâna, cu tristețe. Fără să cugete că toți suntem oameni, ei urăsc și alungă pe străin, fără milă!

— Unde nu este credință, nu este dragoste... Unde nu e dragoste nu e suflet... Unde nu e suflet, nu este Dumnezeu! spuse moartea, dusă pe gânduri.

— Eu nu pot înțelege lumea de azi! se tângui bătrâna. Cât de mult doresc liniștea veșnică!...

A voit să se ridice apoi, ca să-și urmeze calea. Dar puterile îi slăbiră și ea se clătina. Binișor moartea

o luă în brațele sale și spuse domol:

Cine vine la mine, e mântuit!

— Moarte binefăcătoare! Sopti bătrâna.

— Da, eu sunt aceal murmură moartea, închizând ochii blajini ai femeii.

Dar îndepărtare, continuau să lumineze, în culori aprinse, reclamele:

„Palatul de dans „Moara Roșie“... marea bodegă „Carul cu Bere“... „Cabaretul Alhambra“... mulțime de cinematografe, cu filme anunțate în litere de o șchioapă: „Târgul Fetelor“... „Dispărută Noaptea nunții“... „Crimele din San-Francisco“... „Galvarul Omenirei“...

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

UNA după alta curg pacostele. În țara noastră anul n'a fost prea mănos. Dar se părea că spre deosebire de alți ani, vremea ne va scuti de pacostea înecurilor și nu vom mai vedea râurile dând peste maluri. Ne-am bucurat de sigur prea de vreme, pentru că în săptămâna trecută ploii năprasnice au căzut în Bucovina, Basarabia și Moldova. Sate întregi au fost acoperite de apă, drumurile au fost desfundate, căile ferate rupte de apă, s'au înecat oameni și familii numeroase au rămas pe drumuri. Județele Strojinet, Câmpulung, Cernăuți, Hotin, Iași, Tighina au fost acoperite de apă, multă vreme de acum înecol trenurile au fost nevoite să-și întrerupă circulația. În toate județele menționate porumbul a fost înecat, cosarele cu bucate duse de apă, vitele omorite. Populația a rămas în cea mai mare lipsă.

Guvernul a hotărât să dea un ajutor de 5 milioane lei celor greu încercați.

Nu ajutoare care să se acorde după ce se întâmplă nenorocirile, ci o vastă lucrare de canalizare ar trebui începută în țara noastră. În felul acesta s'ar putea săpa albiile râurilor așa încât să nu mai dea pe margine la fiice ploaie mai mare. Mult pământ bun de lucru și care azi este acoperit cu papură și rogoz ar fi redat agriculturii, și n'am mai avea de înregistrat nenorociri în fiecare an, în altă parte.

SUNT câteva luni de când o furtună a trântit vaporul „Impăratul Traian“ de mal și l-a împins între stânci, pricinuindu-i stricăciuni mari. De atunci și până acum s'au tot străduit să-l scoată la liman, dar lucrul n'a fost cu puțință. O altă furtună, acum de curând, a venit să facă ceea ce n'au fost în stare oamenii. Și vaporul Traian stricat rău, se găsește acum iar în portul Constanța de unde urmează să fie trimis spre reparare.

OAMENII adesea sunt ca oile. E greu până se porneste unul ca apoi se meargă cu toții după dânsul. La Smeeni, în județul Buzău s'a săpat o fântână și nu știm ce i s'a fi zărit unuia că a scos zvonul că fântâna ar avea putere de leuire. Cu zecile și sutele au început oamenii să vină de pe locuri îndepărtate până la Smeeni, să se vindece

de tot soiul de boale. Apa e apă ca toate celelalte și nu are, bineînțeles, alt efect decât acela de a vindeca pe negustorii din împrejurime. Oamenii pleacă desamăgiți și tot atât de bolnavi pe cât vin.

Ne amintește acest lucru o poveste de mult haz: Cică într-o vreme, mai de demult, într'un sat sărac, îi mergea tare rău și popii și cărciumarului. Și pe când cel dintâi se plângea celui-lalt, acesta, om șiret, îi spuse: „Părinte, eu cunosc un leac sărăciei noastre, numai de te vei învoi să mi-ajuti să răspândească vestea că apa din fântâna dela marginea satului e făcătoare de minuni. Popa s'a învoit. Și e drept că în curând atâta mulțime de oameni se adunase în jurul fântânii, încât cărciumarul nu mai prididea cu lucrul, iar popa cu primitul darurilor. În scurtă vreme amândoi au devenit bogați.

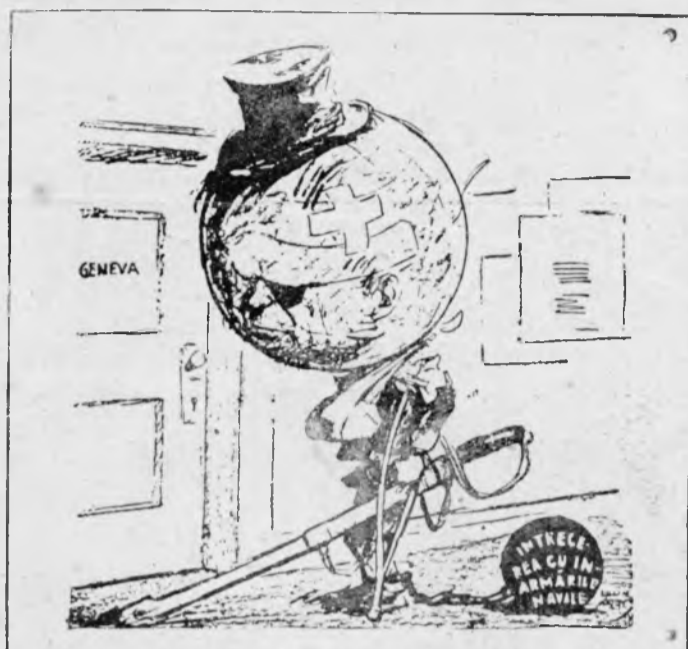
Într-o zi iată că o trăsură se oprește la ușa cărciumii, care acuma se făcuse han încăpător și un boier în cărje coboară cu greu dintr'însa. Intrând în han, boierul chiamă pe cărciumar la dansul și-i spune: „Ascultă Șloim, te cunosc de multă vreme, spune-mi tu cinstit: e adevărat că apa fântânii acestuia este atât de tămăduitoare pe cât se spune?

Iar cărciumarul răspunse: „Apoi ce să-ți spun, conașule, eu știu că pentru mine și pentru popa apa a fost în adevăr făcătoare de minuni.“

Fântâna din Smeeni este de sigur de acelaș fel.

ÎN URMA fraudelor mari des-coperite în administrație, se pare că guvernul s'a luat de grijă.

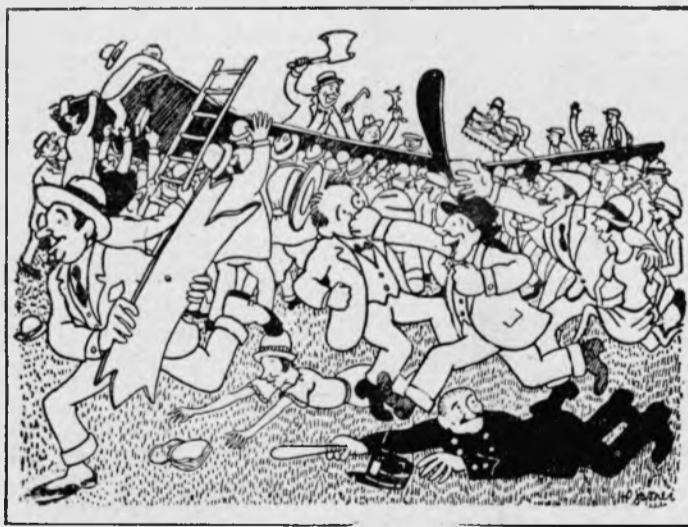
Pe deoparte s'a hotărât să se cerceteze gestiunea diferitelor birouri ale Ministerului, pe de alta, dl. Vintilă Brătianu a dat ordin administrațiilor financiare să urmărească pe foștii deputați ai guvernării averescane, care încasându-și mai dinainte banii cuveniți pe tot timpul vacanței până la Octombrie, fiind că nu se așteptau că între timp se va schimba guvernul, au păgubit statul cu peste 20 milioane lei. Și în vreme ce multe categorii de funcționari nu-și primesc salariile cu lumile, d-nii deputați își încasează diurnele pe o jumătate de an înainte.

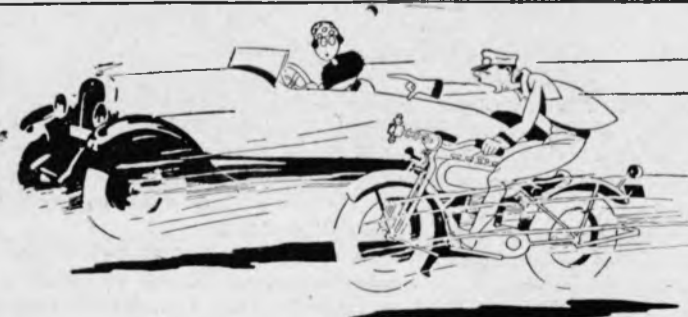
Diplomații Europei adunați pentru a 66-a oară la Geneva... echipa pentru pace

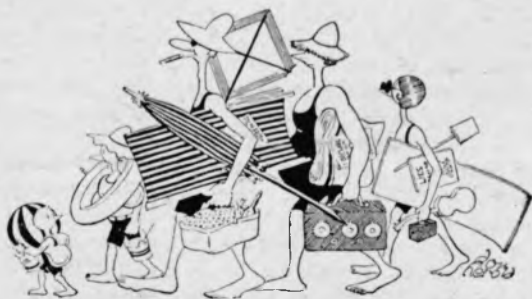
DE CE NU ESTE PACE
„Dușuri“ calde și reci pe capul omenirei

PRIMIREA LUI LINDBERGH LA PARIS
„Publicul care venise să vadă aeroplanul cu care Lindbergh a trecut Atlanticul, era cât pe aici să zdrobească aparatul.“
—Ziarele.

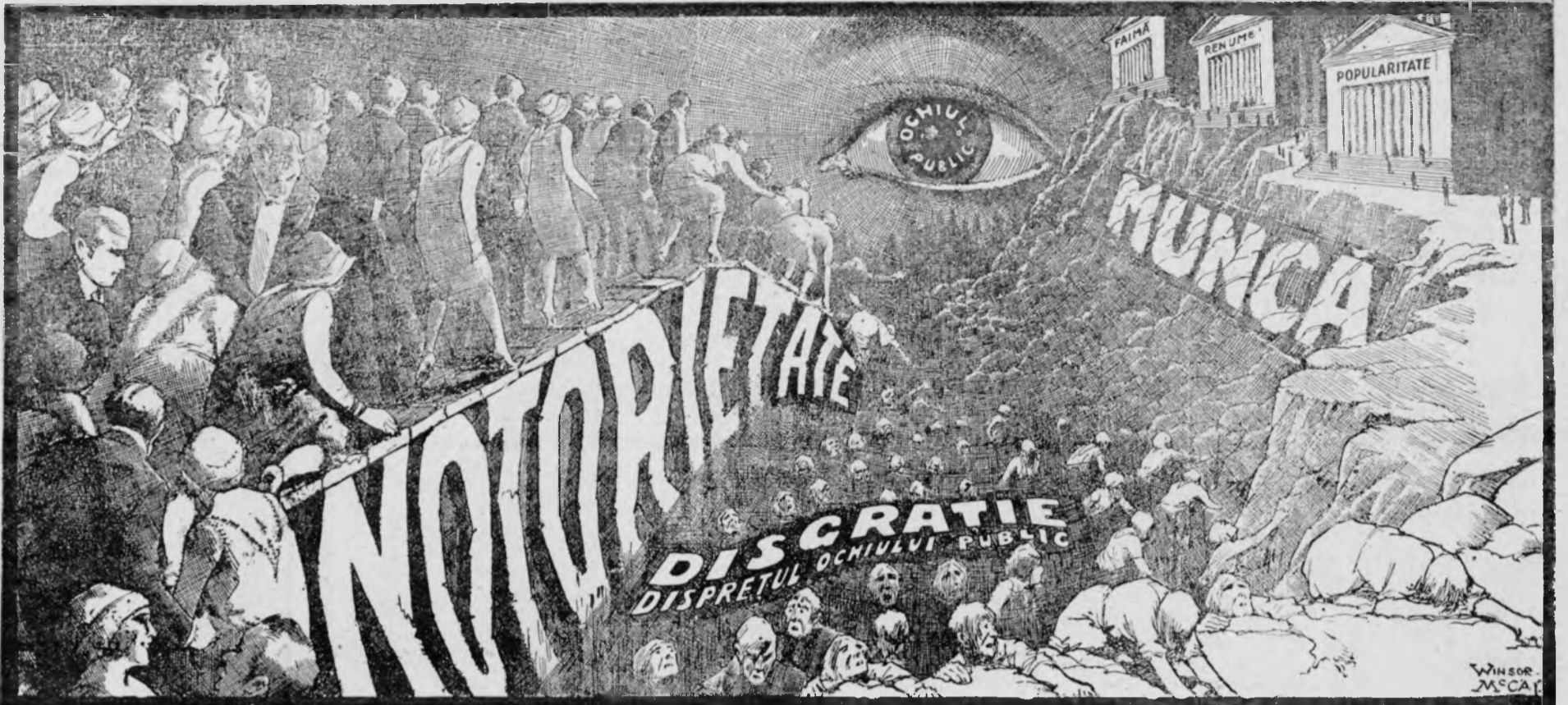

SERGENTUL (catre automobilista care nu ținea nici o seamă de viteză): Stai! Oprește la colț! Ea: „De ce? Eu nu locuiesc in casa de la colț.“

INAPOIEREA DELA BAI...
Ea: „Parcă tot am uitat ceva acolo!“

OCHIUL PUBLIC

REAU să fiu CINEVA.
VREAU SĂ AJUNG.

„Vreau să devin CUNOSCUT, să devin MARE, să ajung să fiu VESTIT, vreau să ajung om de NOTORIETATE publică; orice aş fi, dar să fiu CINEVA. Nu vreau să rămân obscur, neştiut de nimeni, necunoscut, un om despre care nimeni cu vorbeşte nimic.”

Această problemă, preocupă nouă din zece oameni din aşanumita clasă bună, din clasa mijlocie şi aceea care formează pătura conducătoare şi funcţionarească. Trebuie să spunem dela început, că dorinţa de a ajunge cunoscut, nu e tocmai o dorinţă de condamnă, o dorinţă de care trebuie să se ruşineze cei care o au. Partea proastă este că în vremurile noastre şi în ţara noastră mai ales, sunt foarte mulţi aceia cari se străduiesc să obţină celebritatea fără a alege calea şi numai pentru valoarea ei, şi nu prin MUNCA adevărată, nu prin cinste şi pe calea cea dreaptă. Pe cei mai mulţi dintre aceştia nu-i interesează să producă într'adevăr un lucru de preţ, un lucru de însemnătate publică, şi ei vor să ajungă renumiţi, vor să străluciască, fără merite.

Spre a arăta deosebirea care există între cele două categorii de oameni, cei din trecut, cari au rămas celebri prin meritele lor în munca făcută pentru binele omenirii, şi cei de azi, cari nu aleg căile care duc la faimă, e destul să privim la înțeleptul Galileo, cel care a arătat că pământul se roteşte în jurul soarelui şi la vânătorul de situaţii şi de celebritate de astăzi. Galileu a studiat şi a aprofundat problemele firei nu spre a ajunge mare în ochii mulţimei, căci aceasta nu era posibil în zilele sale, şi numai spre a spulbera intinericul care domnia în zilele sale, spre a spori cunoştinţele oamenilor, şi a le îmbunătăţi astfel soarta pe pământ. Observaţiunile şi teoriile lui Galileu au fost atât de originale, încât preoţii dela Roma, cari se socotiau singurii în drept să facă teorii ştiinţifice, l-au acuzat de erezie şi l-au ameninţat cu moartea, dacă nu va nimici tot ce a scris. Nici ameninţări, nici posibilitatea de a duce o viaţă nu l-au putut determina să renunţe la cercetările sale. El a continuat să munciască toată viaţa, lui, ca să ducă mai departe carul progresului.

Dintre acei cari se sbat să ajungă în „ochiul public”, cei mai mulţi se găsesc pe drumul dela stânga ilustraţiei din fruntea acestui articol. Ei au ales o cale greşită pentru a ajunge în „ochiul public.” Toate străduinţele acestora sunt zadarnice şi în orice caz condamnabile.

Politicianul, care vrea să ajungă popular, fie cu ajutorul injuriilor nedrepte, sau a acuzaţiilor mincinoase prin coloanele ziarelor, aşca să distrugă pe adversar în faţa ţării, fie prin discursurile ţinute naivilor, prin care promite marea şi sarea, lucruri irealizabile, fără îndoială că îşi cară pe o cale greşită drumul către faimă.

Veacul nostru se caracterizează prin dorinţa de a ajunge la celebritate. Omul de ştiinţă şi artistul, care odinioară munciau din greu, „în bordeiele lor”, numai din plăcerea de a produce, lucrează astăzi mai mult pentru reclama, care eventual li se va face.

Toată lumea se străduieşte să ajunge în „OCHII PUBLICULUI”. Puşini sunt acei, cari iau drumul MUNCII, spre a ajunge la adevărata faimă, la renumele şi popularitatea nesilită, ce într'adevăr cuvenită.

Funcionarul, care se află în slujba mulţimii ca să mănuiască banul public, dacă înră acest ban, ajunge şi dânsul cu vremea în „ochiul public”, dar într'un chip cum nici el, nici familia sa, nici rudele şi nici urmaşii săi, până într'a treia generaţie, n'ar dori să fi ajuns.

Unii ajung în ochii publicului prin mijloace dintre cele mai neprevăzute: astfel sunt aşa zisele artiste, care se scaldă în lapte, zicând că astfel îşi păstrează frumuseţea; gazetele trâmbiţează în largul lumii acest fapt şi rezultatul este că aceea „artistă” ajunge celebră. Alţii atrag atenţia prin hainele neobişnuite pe care le poartă, haine caraghioase sau în culori vii. Alţii caută să se facă cunoscuţi prin teoriile imposibile pe care le emit.

Iată bunăoară Lordul Rothermere care caută să devină celebru susţinând că pacea europeană trebuie distrusă şi tratatele care s'au făcut schimbate. El vrea să devină celebru susţinând contrarul de ceea ce gândeşte orice minte sănătoasă.

Mai sunt alţii cari se ocupă de tratamentul boalelor cu ajutorul unei cure pur mintale. Aceştia susţin că te poţi vindeca de orice boală, fizică sau psihică, negându-i existenţa. Convingându-te că nu eşti bolnav, vei înceta de a fi. Dar corpul omenesc este una dintre maşinile cele mai delicate, mai complicată decât toate maşinile pe care le-a construit omul până astăzi, şi e ciudat cum medicul, care vrea să vindece prin negare toate boalele, atunci când i s'ar strica motorul automobilului, nici prin gând nu i-ar trece că-l poate repara stând de vorbă cu dânsul şi convingându-l că nu e stricat, iar atunci când e vorba de maşina corpului omenesc, crede, că e destul să spună: nu te doare nimic, pentruca durerea să treacă. De sigur că şi acesta ajunge în „ochii publicului”, dar tot pe calea din stânga ilustraţiei.

Drumul către „ochiul public”, pe această potecă de dinapoi, este drumul necinstei, al fraudei, al absurdului şi al leneviei. Omul care parcurge această potecă mai curând sau mai târziu va cădea în prăpastia disgraţiei şi a dispreţului mulţimii.

Acei care aleargă până la epuizare spre a ajunge pe treapta cea mai înaltă a stării sociale, îndură toate injosirile ca să ajungă la această poziţie. Şi când în sfârşit au ajuns, ei tot NIMICA sunt, şi deşi mulţi îşi dau seama de acest fapt, ei trăiesc în cetatea inchipurilor lor deşarte spunându-şi: „EU

SUNT CINEVA.” După ce moare el este pus alături de acela care n'a avut nici o însemnătate în viaţă, şi este egal întru toate, cu dânsul. Toată notorietatea, pentru care a muncit din greu o viaţă întreagă se risipeşte. Acel care a tras glia peste măturătorul de stradă necunoscut, acelaş trage şi peste dânsul brazda de pământ rece, menită să-i acopere pe toţi.

În realitate oricât ar ajunge omul de sus, oricât ar ajunge de cunoscut, de vestit, oricât i-s'ar lăşi faima în cele patru unghiuri ale pământului, el TOT OM rămâne, la fel cu ceilalţi oameni, având aceleaşi nevoi şi aceleaşi îndatoriri. Când ajunge la groapă, se găseşte întocmai la locul de unde a pornit. Un alt lucru care merită să fie arătat, este că, oricare ar fi natura notorietăţii unuia, acesta va avea totdeauna admiratori. Femea care încearcă să se sinucidă, fără să „izbuţească”, va primi numeroase oferte de căsătorie, deşi mai înainte se poate că n'o fi cerut-o nimeni. Omul care făptuieşte asasinat infiorătoare, va deveni şi el în scurtă vreme erou pentru nebunii sentimentali; se vor găsi unii cari să-i trimită flori la închisoare, dar nici unul dintre aceştia nu se duce la mormântul victimelor sale.

Deosebirea între cei cari vânează notorietatea şi aci cari de fapt MUNCESC, adică aceia cari parcurg drumul greu al muncii, singura cale care duce la faima adevărată, este tocmai deosebirea între omul care face chipuri pe plaje, pentru câţiva lei, şi acela care cu multă răbdare şi statornicie sapă statuia de marmură tare.

Desenatorul ilustraţiei din fruntea acestei pagini, însoţeşte desenul său cu câteva însemnări, pe care le vom reda mai la vale:

„Ideia cuprinsă în ilustraţia pe care v-o trimit, are de scop să sugereze celor tineri care sunt lucrurile de însemnătate în viaţă şi care nu.

„Am făcut această ilustraţie spre a arăta că dorinţa de celebritate, nebunia şi boala veacului nostru, este asemenea unui pod slab şi înşesat de lume. Mulţi cad de pe acest pod în prăpastia disgraţiei şi pier. Chiar acei care ajung mai departe, trecând peste pod, tot nu ajung la nici o ţintă.

„Greşala pe care foarte mulţi tineri o săvârşesc, este aceea că încearcă să ajungă o personalitate, să ajungă oameni importanţi şi cunoscuţi, fără să fi săvârşit nici cea mai mică faptă care să le dea dreptul la aceasta. Oamenii, şi mai ales generaţia tânără, vrea să ajungă în „ochii publicului” fără să preste-

ze vre-o MUNCA REALĂ, oarecare. Să nu uităm că progresul secolului trecut şi prezent, nu este rezultatul notorietăţii ci al MUNCII SĂVÂRŞITE ÎN SUDOAREA FRUNȚII. Oamenii au muncit din greu, atât în domeniul ştiinţei cât şi al tehnicii, pentru că pe atunci izvoarele de care se bucură generaţia noastră, nu erau încă deschise.

„Ce folos rezultă din aceea că lumea vorbeşte despre noi? Şi în trecut existau oameni cari vâneau celebritate. În Babilonia, la Atena, în Alexandria şi la Roma, şi în fiecare oraş mare al imperiilor antice, au existat oameni despre care se vorbea mult. Acei cari îşi făceau multă reclamă, după cum fac şi astăzi numeroşi politicieni şi nenumăraţi leneşi, socotiau munca drept ruşine, deşi această muncă este singura recomandare adevărată.

„Faima publică măguleşte mândria oamenilor inferiori, a fiinţelor cu suflet mic. Vanitatea omului mic îşi iese din piele, atunci când lumea priveşte la dânsul, atunci când, trecând pe undeva, se găsesc cari să zică: „Iată trece cutare.” Progresul şi buna stare a omenirii atârnă însă numai de acei oameni, cari şi-au ales calea grea a muncii stăruitoare şi statornică, singura care duce la ţinte reale.

„Trăim într'o vreme când oamenii, mai ales cei tineri, încep să privească viaţa tot cu mai multă uşurinţă. Unii vor să ajungă pe treapta faimei, fără de scop, fără ambiţii de valoare. Totuşi e bine să se ştie că nu are nici o însemnătate felul în care te socoţi singur, sau felul în care te văd cei din jurul tău. Aceasta nici nu scade şi nici nu măreşte valoarea reală a faptelor tale. Spre a fi cineva, spre a însemna ceva, trebuie să PRODUCI ceva, să CREEZI ceva, să fi împins cu adevărat la carul omenirii, oricare ar fi părerea celorlalţi despre tine. Nu găina care cotodăceşte mai frumos, este mai de preţ, nici aceea care are creasta mai roşie, penele mai pestriţe sau coada mai lungă, ci numai aceea care face mai multe ouă.

„Vaca cea mai de preţ este aceea care dă mai mult lapte şi mai multă smântână, iar nu aceea care are coarnele mai frumoase sau care muşteşte mai tare.

„Eu pot face desene, dar mă pricep mai puţin la scris. Aş dori de aceea, să se găsiască un scriitor, unul cu talent, care să poată convinge tineretul nostru, că adevărata cale spre izbândă neamului, spre ferăcirea ţării, şi spre progresul omenirii întregi, este numai munca rodnică, pusă în slujba ştiinţei, a tehnicii şi a dezvoltării tuturor însuşirilor noastre.

„Numai parcurgând această cale, neamul nostru va ajunge la faimă, la renume şi la celebritate, va fi cetatea civilizaţiei, a culturii, a libertăţii care să ne înscrie numele între popoarele glorioase, pentru generaţiile viitoare.”

De sigur că nu se va găsi nimeni care să tăgăduiască adevărul cuprins în rândurile desenatorului nostru. Ele sunt un adevărat eatechism pentru cei tineri.

Ceeace nu e GREU de îndeplinit, nu are mare valoare.

DIN TOATĂ LUMEA

Pregătirea de război a Uniunii sovietelor

Dela „Gărzile roșii” la „Armatele roșii”

DELA începutul anului 1927, în măsură mai mare dela rupe-rea relațiilor între Sovietele rusești și Anglia, conducătorul consiliului de război revoluționar al uniunilor sovietice, Woroshilow, a început o acțiune energetică pentru

Lenin l-a iscălit în acea zi, în care a fost silit să demobilizeze vechea armată rusească, după pacea dela Brestlitowsk, alcătuieste astăzi principiul de organizare al armatelor roșii.

Armatele roșii nu s'au născut

foșt dovada că muncitorimea favoriza formațiunea trupelor armate.

Organizația gărzilor roșii a pășit repede înainte și s'a organizat cu înfrigurare, nu numai din clasele muncitorești, dar și din părțile nemulțumite ale armatelor re-

intre în armata roșie și mulți țărani și lucrători s'au oferit ca soldați, mai puțin din însuflețire, decât de foame și mizerie, ne având altfel pâinea de toate zilele. Pe lângă aceasta trebuie să amintim organizațiile foarte active de gimnastică și sport, din ultimul timp, conduse de ofițeri din armată, și care întregesc armata roșie, prin oameni mai dinainte pregătiți.

Woroshilow călătorește în lungul și latul Rusiei și cere „proletariatului conștient” să se pregătească împotriva tuturor dușmanilor interni și externi. Bătrânul general de ca-

valerie Budiony, care acum este comandantul cavaleriei armatei rusești, umblă prin Caucaz, inspectează și organizează crescătoriile de cai și cercetează dispoziția țărănilor și a cazacilor.

Pregătirile militare ale Uniunii Sovietice nu trebuiesc privite cu nepăsare și sunt multe semne că Rusia dorește și așteaptă un războiu, cu popoarele europene.

Marile puteri, cu atât mai mult, ar trebui să sprijiniască statele, cari la granițele Rusiei, fac scut împotriva bolșevismului distrugător.

CONDUCĂTORII ARMATELOR ROȘII: 1. Generalul de cavalerie Budionny; 2. Șeful statului major Unslicht. 3. Conducătorul cons. de război revoluționar Woroshilow.

„organizația și pregătirea de războiu” a „armatelor roșii.”

„Armatele roșii ale muncitorilor și țărănilor trebuie să fie alcătuite din elementele claselor muncitorești organizate și conștiente. Acea-

atunci când regimul sovietic a învins domnia lui Kerenski, ele își găsesc originile cu mult înainte, în primăvara anului 1917. De atunci se formaseră organizații separate și, în Iunie 1917, armata roșie

gulate, ușurând astfel intronarea regimului sovietic. În momentul botăritor, din 1 milion 800 de mii de oameni, cât erau garnizoanele Moscoviei și Petersburgului, 1 milion 200 mii s'au dat de partea bolșe-

4. Latschewitz comandantul răsăritului îndepărtat. 5. A. N. URWANDZOVA și 6. N. C. BULLE au fost numite generali femei în posturile cele mai importante.

slă armată nouă trebuie să fie o pildă pentru trupele armate ale poporului, care vor avea, într'un viitor apropiat, să susțină revoluția socială europeană, iminentă.”

Aceste fraze din decretul pe care

număra mai multe mii de oameni. Deși aspru interzise, de către Kerensky, în Iunie 1917, totuși, în facere, aceste organizații sporadice au lucrat mai departe și lovitura de stat a lui Kornilow, din August, a

vicilor. De atunci regimul sovietic a înțeles că trebuie să-și pregătească o armată puternică și bine organizată. Mulți ofițeri țariști, de pe vremuri, au fost siliți, de nevoie, să

ARMATA RUSEASCA ÎNVĂȚĂ SA CITEASCĂ ȘI SA SCRIE. Într'o barcă a lagărului de vară din Sverdlovsk în Urali.

REGIMENTELE DE FEMEI FAC EXERCITII CU MASCA DE GAZE

Ilustrația noastră arată defilarea unui regiment de femei, echipate cu masca de gaze, la o paradă în Moscova.

CONFERINȚA BISERICILOR DIN TOATĂ LUMEA ÎN LAUSANE

Dela stânga la dreapta, în rândul prim: arhiepiscopul BENOIR JEU KIENSCHA (Polonia), arhiepiscopul Lubiei; arhiepiscopul din Alexandria, mitropolitul GERMANOS, mitropolitul EUSEBIE, mitropolitul ȘTEFAN al Bulgariei, episcopul FURIAN al Armeniei, mitropolitul NECTARIE al României și mitropolitul NAUPACTOS al Greciei.

HAZURI

SPERANȚE ÎNȘELATE

— „Aveți vre-un program pentru Duminecă, domnișoară”, întrebă tânărul patron pe domnișoara din birou.

— „Nu, de fel!” răspuse cu grabă aceasta, însuflețită de tot felul de nădejdi.

— „Atunci v'as ruga să veniți Luni, ceva mai de vreme!”

BOTEZ

„Din pricina botezului, magazinul va fi închis azi”, era scris pe oblonul prăvăliei de vinuri, de pe o stradă populară a capitalei.

— „Asta-i va produce pagube mari”, spuse un obișnuit al localului, înapoiindu-se, mofluz.

— „Dar de ce? Pentru o zi!”

— „Nu de asta”, răspuse clientul ci pentrucă anunță astfel, pe față, tuturor, cum își preface vinul.

VEZI BINE CA ȘTIE

— „Voi fetelor de azi nu sunteți bune la nimic. Cred că nici nu știți la ce folosesc acele.”

— „Știi că ai haz, bunico! Să nu știu pentru ce sunt bune acele?! Pentru gramofon, vezi bine!”

**Cunoștința este
pârghia vieții.**

**Nimeni nu știe mai
mult decât învață.**

Să ne îmbogățim cunoștințele

0 minune de toate zilele

**Centenarul gazului de luminat
0 sută de mii de „descendenți ai cărbunelui“**

La 2 Decembrie 1804, a doua zi după încoronarea lui Napoleon I ca împărat al Franței, câțiva trecători au găsit, în boschetul unei grădini publice din Paris, corpul unui necunoscut, străpuns de lovitură de cuțit: ancheta făcută a arătat că victima era inginerul de poduri și șosele Filip Lebon, care cu 7 ani mai înainte, în modestul său laborator din Haute-Marne făcuse,

publicului, autorităților publice și marilor financiari. Ideea lui a părut o nebunie... Ca să poată trăi a fost nevoit deci să se mărginească la distilația lemnului, dintr'o pădure învecinată de portul Havre și să extragă gudroanele—o nouă dovadă a spiritului inventiv al lui Lebon—spre a-l vinde serviciului marinei... După câțiva timp, un asasin, luându-l de sigur drept Bo-

huila e sfărâmată în bucăți și apoi transportată cu „covoare rotative“ până la „încălzitoare; aici este înghițită și împinsă cu o viteză mare în retortele incandescente. Imediat ce s'au încălzit, acestea își închid porțile de fontă, și timp de 8 ore, cărbunele va suferi încălzirea la o temperatură vecinică de 1200 grade. Din această ardere, din această distilație cum se numește în mod ști-

mare parte din gudroane și din amoniacul pe care-l conțin. Din acest spălător gazul trece în aparatul numit condensator unde, izbindu-se de un perete metalic, depun ultimele porțiuni de gudron.

Dar nu-i destul, și gazul merge să se mai purifice încă în alte spălătoare, care să îndepărteze micile cantități de benzol, naftalină, compoși amoniacali, etc. conținute încă în gaz.

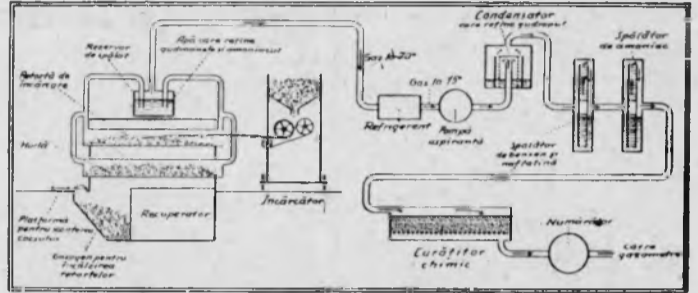
După acest tratament, mai mult mecanic, începe tratamentul chimic. În curățitoarele chimice gazul e supus la acțiunea diferiților reactivi; sulfat de fier și de calciu, amestecat cu rumeșătură de lemn, etc., care să oprească impuritățile toxice: mai ales hidrogenul sulfurat (o substanță care miroasă greu, așa cum miroasă ouăle clocite) și cianogenul care este foarte otrăvitor.

Curățat astfel gazul intră în gazo-

luminatul, forța motrică, încălzirea domestică, precum și amoniacul, atât de important în Chimia modernă, nu numai la fabricarea gheței artificiale dar și a explosivelor, a îngrășămintelor chimice, și a numeroși alți produși de mare însemnătate.

În gudroanele de huilă se găsește fenol (acid fenic) și alți produși, așa numiți aromatici din care se prepară coloranți, parfumuri, tot soiul de desinfecțanți și produse farmaceutice. Tot în gudroanele de huilă se găsește uleiuri, din care se face asfalt și brichete, lacuri și vopsele; se găsește naftalină, care servește la conservarea blănilor și a stofelor; se găsește antracen, din care se prepară purpura antică, explosive și nenumărate produse chimice.

Dintre toate substanțele enumerate, gudroanele de huilă sunt mai puțin cunoscute.

Schema distilării cărbunelui de pământ

metre, niște recipiente mari, care au un capac ce poate fi ridicat sau lăsat în jos după voie și care se mișcă prin presiunea gazului acumulată în ele, și mai departe pleacă pe rețeaua de conducte, spre a se răspândi în oraș ca să servească la toate necesitățile domestice sau industriale.

CELALȚI PRDUSI

Dacă gazul de luminat și cocsul au o importanță mare, ca principalele produse obținute la distilarea cărbunelui de pământ, prin însemnătatea tehnică a așa numitelor produse secundare, toate celelalte substanțe, care se obțin alături de gaz, și care s'au descoperit pe rând, mai ales în gudroanele dela purificarea gazului, au revoluționat întreaga știință modernă. Ilustrația noastră reprezintă arborele genealogic al descendenților cărbunelui de pământ. Asemenea unei familii regale, acest arbore își întinde ramuri în toate părțile. Din pătura neagră se desprind mai întâi 3 ramuri mai de seamă: gazul de luminat, cocsul și gudroanele de huilă. Dar din acestea, din fiecare, se despart, la rândul lor, sute și sute de alte ramuri secundare, care toate poartă roade binefăcătoare pentru omenire. Hamura cocsului duce la încălzirea domestică și industrială, la prepararea diferitelor carburi, și la metalurgia fontei și oțelului.

Din ramura gazului se desprind

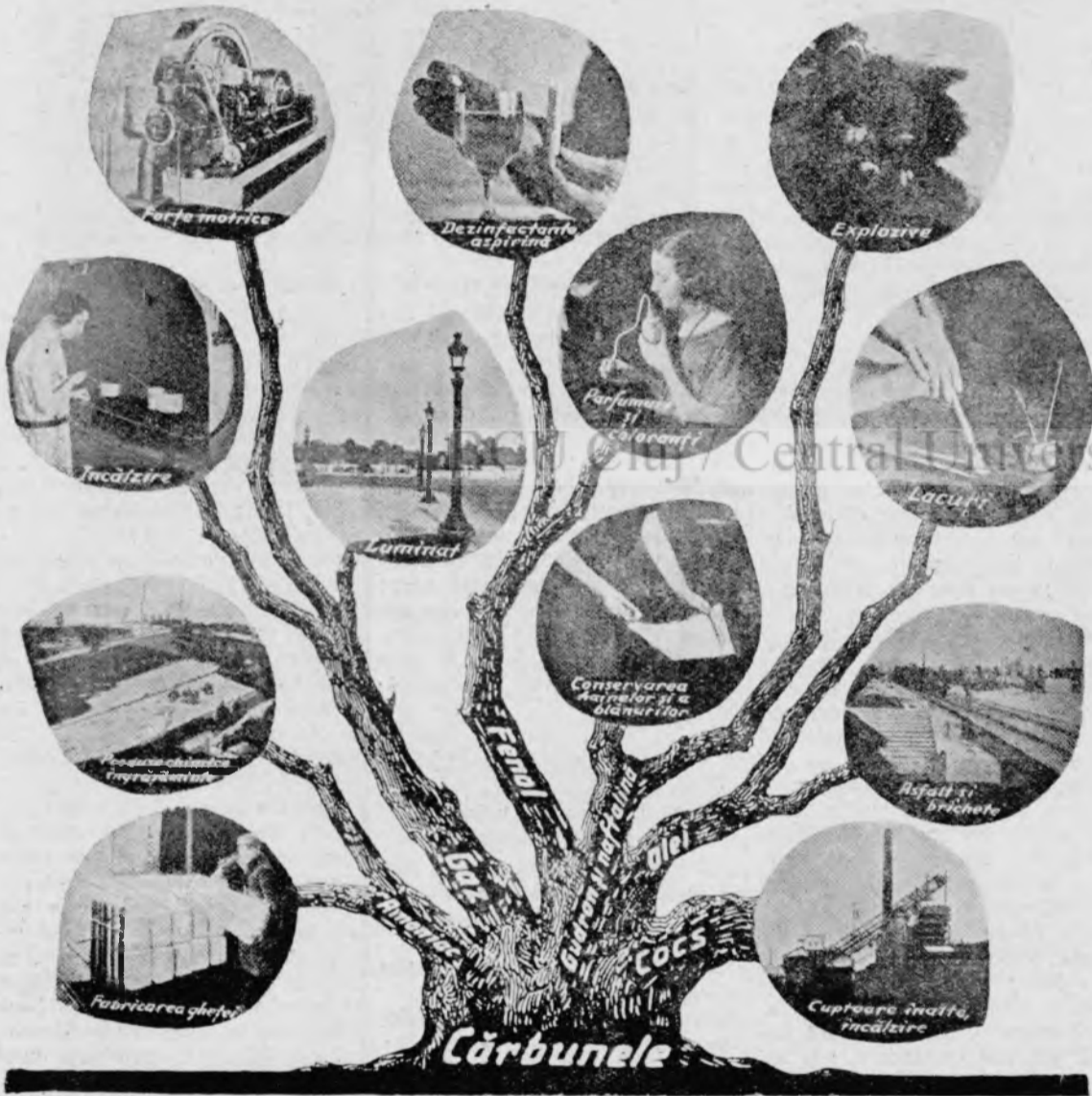
Cine ar putea crede, asistând într'o uzină de gaz la formațiunea acestei materii vâscoase, întunecate, cu reflexe verzui și cu miros neplăcut, că e în stare să producă substanțe atât de diferite, atât de folosite atât de fine și atât de plăcute?

Cu asfaltul se pavează drumurile, se fac cartoanele bitumate, se acoperă ciocurile corăbiilor. Tot din gudroane am spus că se scoate benzolul și alături de dânsul toluenul. Vom menționa că acestea sunt substanțele mume ale zaharinei și anilinei din care se produc nenumărați coloranți.

Fenolul și cresolul sunt elementele constitutive ale parfumurilor, coloranților și celor mai însemnați explozivi.

Cea din urmă ramură a crânzei gudronului: antracenul, intră în compoziția a nenumărate medicamente, cum ar fi atropina, antiipirina, etc.

Nu putem într'un articol scurt să ne ocupăm în anănuțime de o substanță care formează baza tehnicii moderne. Dar din scurta privire aruncată asupra produselor scoase din cărbune și, dacă vom mai aminti că cercetări recente au arătat, că ne putem servi de acea substanță ca să producem benzină și uleiuri minerale, ne va face să înțelegem de ce s'a spus că adevărata comoară a omenirii nu este aurul, ci cărbunele.

Arborele genealogic al cărbunelui

—cercetător necunoscut—una din cele mai mari descoperiri științifice acea a gazului de luminat.

Trebuie să spunem că dela început, Filip Lebon prevăzuse că acest gaz va sluji nu numai la luminat, dar după cum spunea la 1802: „La încălzirea alimentelor, la spălarea rufelor, încălzirea băilor, a cuptoarelor, etc.“ Astfel într'o străfulgerare de geniu, acest om întrevăzuse toate aplicațiunile fluidului, care astăzi a devenit atât de obișnuit și de familiar.

Prima experiență a lui Lebon, a fost să încălzească într'un balon de sticlă, rumeșătură de lemn. S'a dezvoltat un gaz și el a aprins acest gaz. La 1798, stabilindu-se în Paris, el a clădit mai multe cuptoare, botezate de dânsul „termolămpi“ cu ajutorul cărora putea să facă să strălucească, în curtea și grădina casei sale „mii de ghirlande luminoase, care au atras o mulțime mirată curiosă și minunată“ de spectacolul cel nou.

Înzadar a încercat Filip Lebon, să împărtășească entuziasmul acesta

naparte, cu care într'adevăr avea trăsături asemănătoare—puse un capăt tragic vieții acestui minunat savant...

De atunci progrese enorme s'au înregistrat în tehnica modernă. Cuptoarele lui Lebon au fost înlocuite cu uzine imense, care nu mai întrebunțază rumeșătură de lemn ci bucățile de huilă, scoase din minele de cărbuni.

Cărbunele de piatră se cunoștea de multă vreme, dar prima uzină care să extragă gaz din el, s'a înființat de abea la 1826. S'au implinit deci 100 de ani dela folosirea gazului de luminat.

Huila adusă la uzină în vagoane nenumărate, este apucată de mâini puternice de oțel care o varsă în continuu în cupe imense. De aci cărbunele merge singur, am putea spune, se transformă în gaz și în nenumărate alte produse. Mâna omului intervine foarte puțin. Mașina singură îndeplinește toate funcțiunile. Spectacolul produce emoții, este mare.

Din cupele care se mișcă electric,

nișic, rezultă un compus gazos, care va trebui curățat și rămâne un rest solid, în retorte, cocsul. De asemenea în părțile deasupra ale retortelor se depune o altă substanță solidă, care constituie „cărbunele de retortă“, mult întrebunțat de electricieni.

După ce au trecut cele 8 zile o „scormonitoare“ descarcă retortele. Cocsul incandescent este luat și aruncat într'un jgheab plin de apă, unde se stinge și de unde apoi, separat în categorii, după mărime, este dat în comerț.

În ceea ce privește gazul, acesta este extras din retorte prin pompe aspiratoare, mișcate cu vapori, care-l trimt apoi în aparatele de curățire.

Curățirea este o operație foarte complexă și pitorească. Căci gazul conține multe impurități, unele extreme de periculoase, și cari trebuiesc îndepărtate ca să nu vateme altele foarte pretioase, și cari trebuiesc reținute pentru valoarea lor. De aceea, imediat după ce a eșit din retortă, gazele ferbinți încă, străbat prin apa unui spălător și lasă aci cea mai

UN PANDA ÎN CAPTIVITATE

Acest animal inrudit totdeauna cu bursucul și cu guzganul, a fost găsit în munții Himalaiei și se află în grădina zoologică din Washington.

CĂLĂTORUL DIN CLASA I.

Nuvelă de E. William Hornung

(Traducere din englezește). — Partea II.

Urmare și sfârșit

SKRIMSHIRE socotia pe căpitan destul de tare și destul de uman, ca să nu spună nimănui nimic, până la sosirea pe bord a poliștilor australieni. De fapt nu putea să fie prea sigur.

S'ar fi putut foarte bine ca Neilson să-l lase liber tot timpul călătoriei, spre a-l pune în cătușe, în ultimul moment. În acest caz ar fi fost mai caritabil din partea sa, să o facă de pe acum.

Orice s'ar fi întâmplat, dacă nu depindea decât de dânsul, Skrim-

regată, durerea care rezultă de aci și apoi sângele care alunecă pe degete, ca și când ai fi deschis un robinet de apă caldă; și dacă te vei gândi astfel numai câteva momente, atunci îmi vei putea spune, dacă da sau ba, aceasta este fapta unui laș.

— Ah, eu, dacă ar trebui s'o fac, spuse locotenentul, aș prefera să-mi sfarm scăfăria, — cu un glonte, merge mai repede.

— Ei bine eu, răspuse Skrimshire, mi-ar plăcea mai bine să iau

vă pot garanta un lucru, este că niciodată călăul n'ar avea capul meu.

Skrimshire făcu o pauză, apoi netezindu-și barba sa neagră, reluă:

— Și să credeți că nu vă spun toate acestea în glumă. Vă dau cuvântul meu că așa face astfel.

Atunci Căpitanul se hotărî să spună și dânsul o vorbă.

— Va aprob, zise dânsul cu vocea calmă. Am asistat odată la spânzurarea unui om, și vă asigur că n'aș mai vrea să mai fac vreodată aceasta... Pfu!

Privirea sa se întâlni cu aceea a lui Skrimshire și acesta își plecă imediat ochii; și până la sfârșitul mesei, acela care, de obicei, se arăta atât de vorbăreț, se închise într'un nutimism absolut.

În urma acestui incident, Neilson îl trată cu politețea cea mai perfectă, dar totdeodată începu să-l observe de aproape.

În 20 de zile vasul trecuse din longitudinea Capului către aceea a insulei Canguru, și era de prevăzută că în 48 de ore va ajunge la Port Filip.

În timp de o săptămână, Lochwinnoch parcursese o distanță de aproape 2 mii de mile. În toată viața sa de marinar, Căpitanul nu făcuse o călătorie atât de mulțumitoare ca aceasta, și acest fapt îi producea atâta plăcere și măgulia atât de tare amorul său propriu, încât Skrimshire putea să bănuiească, pe bună dreptate, că e mai bine dispus decât oricând, față de toată lumea.

Oricum își promise însă să recurgă la mila, pe care orice om cinstit o are, față de criminalul amenințat cu moartea; și rumează în mîntea sa un plan, cu acel amestec de viclenie dibace și îndrăznelă imprudentă, care făcea dintr'insul periculosul bandit, care era.

Era în timpul nopții, care trebuia să fie ultima noapte a călătoriei și ultima noapte de libertate a nenorocitului Skrimshire. Nenorocit, era fără îndoială, căci necesitatea de a continua să joace, până la capăt, rolul său dificil, în orice moment, puseseră la grea încercare întregul său sistem nervos.

Dar în seara aceea, pe când umbla încoace și încolo pe puntea dinapoi, alături de comandant, pentru prima dată lăsa să se vadă simptome de descurajare care, de altfel, concordau cum nu se poate mai bine, cu părerea pe care Neilson și-o făcuse despre dânsul.

— Nu voi uita toată viața mea această călătorie, declară Skrimshire oftând. Dacă vreți să mă credeți, domnule Comandant, mie îmi pare rău că s'a isprăvit. Regret, în mod sincer, aceasta; și totuși, știu bine, trebuie să vă par bizar, căci toți ceilalți, dinpotrivă, par încântați că s'a isprăvit.

— Și pentru ce regretați acest lucru? îl întrebă Căpitanul Neilson, privindu-l pentru prima dată cu aceea curiozitate care-l neliniștea de multă vreme, și în același timp ru toată simpatia care-l cuprinsese pentru acest om, în ciuda, sau tocmai din pricina semnalelor, de pe vaporul întâlnit.

Skrimshire ridică din umeri.

— Ah! Ar fi prea lung ca să vă explic. Am dus o viață foarte ciudată, și viața mea n'a fost tomăi ceea ce se chiamă o viață exemplară. Dar vă pot garanta în orice caz, că această călătorie va fi unul dintre cele mai fericite capitole ale ei; și cine știe? poate că va fi și unul dintre ultimile.

— Pentru ce spui lucrul acesta? — De!... Nimeni nu știe ce-l așteaptă.

— Dar, în sfârșit care erau proiectele d-tale, când te-ai imbarcat pentru Australia?

— Ca să vă vorbesc sincer, nu aveam nici unul. Mi-am spus pur și

simplic: întâmplă-se orice va fi... Și am plecat!

Lui Neilson nu-i era îndemănă. Vocea aspră a tovarășului său avea o intonație desnădăjduită, care-i mergea la inimă.

Și îl cuprinsese dorința să anunțe, omului acestuia, ceea ce știa, și ce soartă îi era hărăzită, dar putu să se stăpâniască la timp, după cum făcuse totdeauna, până în ziua acea. El o va afla destul de iute, când poliția se va sui pe bord, și din partea sa, nici nu cerea mai mult decât să lase, în seama ei, această corvoadă neplăcută și toată responsabilitatea care va decurge.

ACESTEA erau gândurile care-l frământau pe bunul Căpitan, în vreme ce ei continuau să meargă și să vină în tăcere; și acestea erau gândurile pe care tovarășul

șase săptămâni lungi, trebuia să sune. Va trebui să pună în aplicare planul pe care-l concepuse dela început, sub vânturile alizee de sud-est, pe care-l frământase apoi în timpul călătoriei prin Oceanul Indian, și pe care-l fixase d'abia acum, câteva ceasuri mai înainte, în mod definitiv. Dar de aci înainte, totul era alcătuit în cel mai bun clip. Putea să înceapă. Se va vedea după aceea.

— Nu e barca lor, domnule?

Primul Steward cerea această lămurire; și în graba lui de a ști, întârziă la pupă. Căpitanul stătea puțin departe: cu fața neliniștită, luminată de scanteierea țigării și umbrită de o beretă albastră. Aceasta era tot ce se vedea dintr'insul în mijlocul întinericului. Secundul era pe paserelă, ocupat cu supravegherea instalării unei scări de frânghie de pe bord. Skrimshire, cu ajutorul

Am asistat odată la spânzurarea unui om, spuse căpitanul.

shire, atuncia nu-l va putea încătușa nici acum nici mai târziu.

De altfel, la primul prilej care i s'a oferit, se grăbi să strecoare în această chestiune, o însinuare indirectă și subtilă, deși foarte îndrăzneță, asupra urmărilor grave pe care ar putea să le deslănțuiească o asemenea procedare, dacă i s'ar aplica lui.

Aceasta s'a petrecut în timpul mesei de prânz, pe când fumul vaporului de nefericită întâlnire, se mai vedea încă, la orizont, ca o flamură.

Neilson continua să fie mohorât și tăcut, și călătorul din clasa I, păstrând aerul său mândros, continua să nu-i adreseze nici o vorbă și nici măcar să-l privească, prefăcându-se că vorbește, ca încă mai multă însuflețire ca oricând, cu secundul și cu ceilalți ofițeri. Căpitanul, cu privirea fixată cu încăpăținare în farfurie, își frământa creurul, spre a descoperi planul, care

acid prusic. Ah, înțeleg că ar trebui să fie o întâmplare foarte gravă, ca să mă hotărâsc; dar dacă ar fi vorba să scap de o moarte mai neplăcută, sunt sigur că n'aș șovăi nici o clipă. Iată pentru ce m'am întrebat adesea, cum se face că, în timpul nostru, oameni cu bun simț, nu-și curmă viața, când se știu condamnați la moarte.

Căpitanul, care, până atunci, se mărginise să asculte neatent ceea ce se spunea, ridică deodată capul, auzind aceste cuvinte. Dar Skrimshire, așezat la celalt capăt al mesei, se adresa secundului; și nici privirile și nici tonul vocii sale nu erau de sigur destinate să frapeze pe căpitanul Neilson, deoarece ochii săi căutau aiurea și cobora vocea, ca și când ar fi vrut să arate, încă mai obraznic, disprețul său.

Pe de altă parte, această teorie asupra sinuciderii fusese expusă tot cu atâta îndrăzneală cu câtă nepăsare, și se simțea încolțind într'insa un accent de atâta sinceritate, încât aceasta interesa mult pe căpitan.

CU un cuvânt, Skrimshire avea atitudinea unui om, care e atât de convins că nu-i amenințat de nici un pericol, încât crede că are dreptul să spună adevărul, în ceea ce-l privește, având aerul că glumește.

— Când ajunge cineva până acolo, nu-și mai poate alege mijloacele, ripostă secundul. Ești urmărit zi și noapte, și ar trebui ca cineva să fie foarte

dibaciu, spre a putea eși din încurcătură, după ce a fost condamnat.

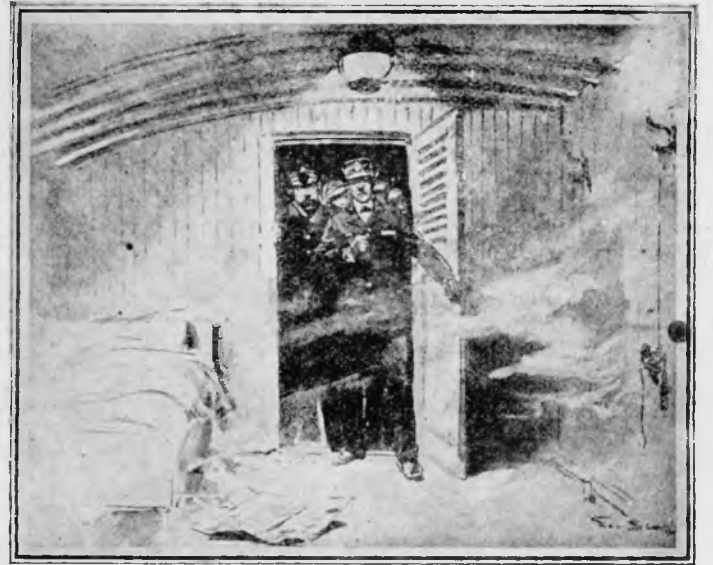
— Cu toate acestea, vă repet că așa așa face, răspuse Skrimshire cu o siguranță jovială; din partea mea eu garantez că așa reuși, și aceasta chiar sub ochii acelora, cari ar fi însărcinați să mă împiedece.

— Cum asta? Cu otravă?

— Da.

— În piatra unui inel, nu?

— Un inel? Vă închipuiți oare că odată condamnat vi se lasă inelele? Nu, poate că într'un dinte găurit, poate altfel, dar în orice caz,

Cabina era goală. Un revolver care fumea încă, atârna pe perete.

său, cu puterea de voință mai mare, care-l caracteriza, doria să le aibă.

— În orice caz, reluă apoi Skrimshire, promiteți-mi ca, orice s'ar întâmpla și oricare va fi părerea proastă pe care vi-o veți face mai târziu despre mine, să vă amintiți totdeauna că m'am purtat corect, atâta vreme cât am fost pe bordul vasului Dvs. Spuneți Domnule Căpitan, îmi promiteți acest lucru? Păstrați o amintire bună despre mine, și Vă promit, din partea mea, că peste tot unde voi fi, și orice s'ar întâmpla, vă vou fi recunoscător.

— Vă promit, răspuse Neilson, a cărei voce se făcu răgușită la rândul ei.

Și în mod spontan întinse mâna și strânse pe aceea a vinovatului.

Skrimshire cu mare greutate putu să se oprinsască de a zâmbi.

— Atunci, socotiți să treceți de Otway, mâine în timpul zilei?

— Da, cam către amiază, dacă suntem favorizați de noroc.

— Și ajuns acolo, Veți semnala sosirea Dvs.?

— Da va trebui să fim avizați la Melbourne mâine, imediat după amiază.

— Și pilotul, când îl veți lua?

— O, el nu se va sui pe bord decât mai târziu... De sigur că nu înainte de inserare. Navigația este tot atât de liberă ca și în largul mării, atâta vreme cât nu ajungem la Heads, și nu vom putea ajunge aci mai înainte de înopțat, chiar dacă vântul nu se schimbă.

— Ei bine, să sperăm că se va menține. Ia revedere Domnule Căpitan, și Vă mulțumesc de mii de ori pentru bunavoința Dvs. Ce noapte neagră, nu-i așa?

— Da, dea Domnul ca următoarea să nu fie la fel!

Dar, dinpotrivă, noaptea următoare fu încă și mai întunecată; nu era nici lună nici stele, și Skrimshire se feliță de a fi știut să aleagă prilejul când să vorbească Căpitanului căci acum acesta era prea preocupat, de conducerea vasului său, ca să poată lega conversație, cu oricine ar fi fost, iar a doua zi...

Nu exista a doua zi în spiritul lui Skrimshire, nu exista decât astăzi seara. Ceasul pe care îl aștepta de

binocului său, observa barca pilotului, sau mai de grabă focurile lămpioanelor, și pe cât îi îngăduia slaba lor lumină, mica imbarcație care dansa acuma lângă coastă.

— E barca lor, nu-i așa, Domnule? insistă Steward-ul.

— Cred că da, răspuse Skrimshire. De câți oameni este întovărașit de obicei pilotul?

— În mod obișnuit e singur, cu un marinar care să-l conducă.

— Ah!... Spuneți-mi vă rog, sunteți atât de bun să dați acest binoclu secundului. Eu trebuie să cobor un moment în cabină. Mai ales, să nu uitați să mulțumiți din partea mea secundului că mi-a împrumutat binocul; mi-a fost de mult folos.

Spunând acestea, Skrimshire se coborî alergând pe scară către cabină. Glasul său, spre a pronunța aceste câteva cuvinte, fusese foarte straniu, și numai mai târziu și-a dat seama steward-ul de acest lucru; pentru moment, era el însuși prea emoționat și în același timp prea fericit, că poate să priviască vasul care se apropia cu un binoclu, spre a da vre-o importanță unor considerațiuni de acest fel.

— Ei drăcie, dar sunt patru! Constată steward-ul cu mirare. Oare ce treabă au atâția, mă întreb și eu?

Răspunsul nu se lăsa așteptat. Câteva minute după aceea, într'adevăr, cei patru oameni erau pe bord și se suiau pe aceeaș scară, de care se slujea Skrimshire spre a coborî. Pilotul venia cel dintâi. Neilson îi primi pe punte.

— Permiteți-mi să vă prezint felicitările mele, domnule Comandant, spuse pilotul; nu Vă așteptam decât pe săptămâna viitoare. Acum, dacă îmi dați voie, continuă dânsul, coborând glasul, vă voi prezenta pe inspectorul Robins, dela poliția din Melbourne; domnul care-l însoțește este unul dintre subalternii săi; iar marinarul meu s'a suit pe bord spre a lua un bilet, pe care să-l ducă apoi la țarm. Domnul Robins ar dori să vă spună câteva vorbe, înainte ca marinarul să plece. Nu e nici o grabă, căci mi-e teamă de a fi nevoit să așteptăm până mâine, ca să vă pot conduce în port.

NEILSON duse pe inspector la o parte.

— Știu ce ați venit să faceți, spu-

Fumul vaporului se mai vedea încă la orizont.

să poată reuși și nu asculta conversația, decât cu o ureche distrată. Cum s'a întâmplat să vină vorba despre sinucidere, n'a știut-o niciodată bine.

— Și eu sustin spuse tânărul Mc Kendrick, că e o lașitate, orice ați spune, pentru că un bărbat nu este în stare să facă un asemenea lucru.

— Ei bine, scumpul meu, să te gândești la aceasta rândul viitor, în timp ce te vei bărbieri, îi răspuse Skrimshire, pe un ton amabil. Încearcă să-ți reprezinți o clipă, în minte, că briciul îți intră în be-

se dânsul. **Garth Castle** m'a înștiințat prin semnale...

— Știu, știu. L-ați prins? Intrepruse cu grabă Robins.

— Liniștiți-vă, răspuse cu voce înceată Căpitanul. E bine sănătos și se crede în deplină siguranță, sârmanul de el.

— Atunci nu l-ați pus în cătușe?

— Nu; am socotit preferabil să nu fac aceasta. S'ar fi sinucis cu siguranță. Și mi era teamă de aceasta, căci am făcut astfel ca să-mi spuie felul cum gândește, fără să bănuiască, declară istețul Căpitan. Numai eu singur citisem semnalele, și m'am păzit de a spune cuiva ceva.

Bunul om părea foarte mulțumit de dânsul. Dar detectivul, nici nu încercă să-și ascundă nemulțumirea, pe care i-o inspirase această veste.

— În sfârșit, totul va merge bine, dacă omul nostru n'a jucat teatrul, zise Robins. Deocamdată Căpitanul, te voiu ruga să mi-l prezinți. Cu voia D-tale, vom petrece sau unul, sau celalt, sau poate amândoi, timpul nopții lângă dânsul.

— Cum vei voi, răspuse Neilson; cât despre mine, eu nu mă pot împiedeca de a-l deplânge, pe acest nenorocit, căci vă asigur că e departe de a ști ce-l așteaptă. D-ta ești steward? Spune-mi te rog, unde se află d-l Bennett? L-am văzut aici, acum câteva clipe.

— Într'adevăr, domnule Comandant, chiar acum s'a coborât.

— Ei bine, du-te și-l poștește din partea mea să vină să bea în sănătatea pilotului. Il voiu prezenta pilotului, și veți putea apoi face ce veți voi, cu dânsul, continuă Căpitanul, adresându-se de data aceasta inspectorului, căci avea dorința să scape cât mai de grabă de această sarcină penibilă. Numai, vă avertizez: să fiți prudent! Nu știu dacă mă înșel dar omul acesta îmi pare că este capabil de orice!...

— Capabil de orice! ripostă inspectorul; știm bine acest lucru! Crima pe care a făptuit-o este una dintre cele mai sinistre, care s'au înregistrat în Anglia, de multă vreme. Tot planul lui era combinat mai dinainte. Victima sa se găsea într'un vagon al trenului și el în celalt, și a avut destul sânge rece să meargă dealungul scârilor, pe când trenul trecea într'un tunel, să omoare prin fereastra ușii și să vină înapoi, în compartimentul său, pe acelaș drum. Era vorba de o răz-bunare. Omul pe care-l omorise nu era nici dânsul un individ prea cum se cade, dar pentru aceasta, fapta n'o să fie pedepsită mai puțin, tot spânzurațoare îl așteaptă.

Și notați că, numai în ultimul moment, pe când venia spre nava d-tale, a făptuit crima. Biletul era oprit mai dinainte. De sigur că este un individ cu sânge rece.

În acest moment, steward-ul reveni, cu trăsăturile feței descompuse, suflând din greu.

— Domnule Comandant, ușa sa e încuiată!...

— E obiceiul său să se încuie totdeauna, exclamă Căpitanul, pe când Robins se arăta pe scară, murmurând o injurătură.

— Da, dar de data aceasta, înzadar am bătut și am ciocănit la ușă, nu mi-a răspuns! replică steward-ul.

— De abia pronunțase aceste cuvinte când, ca spre a-i da o des-mințire formală, se auzi o detonătură groasă, produsă de descărcarea unui revolver, într'un spațiu restrâns. Câteva clipe, mai târziu, inspectorul se precipită în micul salon, urmat aproape de toți ceilalți, cari, ei înșiși erau urmați de o mulțime de curioși, atrași de sgo-mot. Nu trebui mult spre a ghici care era cabina vinovatului. Un nor mic de fum alb eșia prin deschiderile obloanelor: toată lumea îl văzu, și stupearea generală fu atât de mare, încât, în primul moment, nimeni nu spuse nimic.

În sfârșit Robins se întoarse către Căpitan.

— D-ta ești cauza a tot ce se întâmplă, domnule Comandant, mormăi dânsul, și Veți trebui să vă justificați.

Neilson se întoarse; era palid, dar palid de mânie.

— E ceea ce voiu face spuse dânsul; dar nu în fața d-tale! Nu am de dat socoteală unui păcătos de polițist australian și nici nu primesc insulte. Pe Dumnezeu, domnule, ia seama! Sunt stăpân la mine pe bord, și înțeleg să rămân! Un cuvânt încă, și cât ești de detectiv, spun să te arunce în mare. Hai, împlinește-ți datoria și sfarmă ușa ceea. Treburile mele nu mă privesc decât pe mine singur, și nu voiu îngădui nimănu să-și vâre nasul în ele.

Era furios, cum sunt toți lupii bătrâni de mare, când încearcă cineva să-i atingă în supremația care le este dată, pe bordul vaselor lor, dar se putea observa în acelaș timp, prin descărcarea acestei furii bătătești, oarecare satisfacție ascunsă, provocată de gândul că, orice s'ar întâmpla, cel care fusese tovarășul său de drum, vreme de atâtea săptămâni îndelungate, nu va fi spânzurat. Nu-i mai puțin adevărat că drama care se produsese, putea să aibe consecințe foarte grave pentru dânsul și să-i atragă multe neajunsuri. De aceea Neilson redeveni îngrijorat, când, fără a se mai ocupa de dânsul, ca și când n'ar fi existat, Robins dădu ordinul să vină dulgherul spre a deschide ușa.

SALONUL fu invadat de pasagerii de clasa III-a și chiar de un număr oarecare dintre marinarii echipajului; dar comandantul, pentru moment, nu părea că se mai interesează de disciplină, și toată furia lui era concentrată împotriva intrusului obraznic, care-și îngăduise să-i adreseze o necuviință, pe bordul său.

Dulgherul fu nevoit să-și facă loc cu coatele, prin mulțimea care se înghesuia în salon și până pe treptele scării. Dar după ce ajunse lângă detectiv, începu repede să lucreze și după puțină vreme, broasca fu ruptă. Ușa se deschise în mijlocul tăcerii adânci, care urmă imediat convorbirilor însuflețite de odinioară. Vocea polițistului isbucni brusc:

— Nimeni!... Ah, mii de dracii! Urlă dânsul. Opriti-l!... Ne-a fugit printre degete!

Atunci salonul se goli din nou, totuș mai încet decât se umpluse, și comandantul se văzu repede singur. Dintr'o săritură fu la cabina pasagerului său, așteptându-se aproape să-l descopere, ascuns în vre-un colț. Dar se înșela în acest lucru, căci cabina era goală, perfect goală: și dimpotrivă, ceea ce găsi era atât de extraordinar, încât îi trebui un timp de gândire, ca să-și poată lămurii lucrurile.

Un revolver spânzura de un cuier, atârnat de trăgaci, cu o bucată de sfoară, lungă de un metru. Un alt capăt de sfoară, măsurând o palmă, era fixat de mânerul revolverului și se rupsesse arzând, la fel cu o a treia bucată de sfoară care atârna de un alt cuier, din peretele opus. Pe jos era un capăt mic de lumânare. Sfoara fusese așezată astfel, încât să treacă prin lumânare dintr'o parte într'alta, după cum se putea vedea din urma rămasă în parafin. Skrimshire, înainte de plecare, întinse tot acest dispozitiv dealungul cabinei și aprinse lumânarea; revolverul, atârnat de trăgaci, cum se spânzură un om de gât, căzuse dela o înălțime de 1 metru și se descărcase în clipa când flacăra lumânării consumase sfoara.

Astfel era alcătuita, pe care spiritul ingenios, deși pervers al lui Skrimshire o imaginase și perfecționase, timp de mai multe săptămâni.

Comandantul își reaminti chipul nepăsător al călătorului său, în tot timpul călătoriei și nu se putu împiedeca să admire sângele rece și prezența de spirit a acestui om, care știa că imediat la sosire va fi prins.

Neilson se sui pe punte alergând. Găsi pe toată lumea plecată, deasupra barierei și aiurită de o nouă lovitură. Pilotul veni într'un întâmpinare.

DACĂ OMUL AR FI PURECE...

Dacă omul ar avea musculatura purecelui — în proporție bineînțeleasă — ar putea sări peste turnul Eiffel

NATURA a înzestrat pe om cu o mulțime de însușiri, și mai presus de toate cu rațiune, așa încât să facă dintr'insul stăpânul fierei.

Totuș, în această părtinitoare împărțială, n'a fost dat omului să aibă toate calitățile și sunt multe caractere, care ne pun în inferioritate, față de celelalte animale.

Așa bunăoară musculatura noastră și puterea noastră fizică, în ciuda tuturor progreselor tehnice, în ciuda indicațiilor date de știința modernă, care a studiat valoarea hranei și a diferitelor exerciții gimnastice, n'a putut fi sporită, și a rămas mult inferioară celei pe care o au animalele.

Vor fi mulți cari să se mire, când vom face afirmația că, printre cele mai puternice creaturi, pe care le cunoaștem, în proporție cu mărimea ei, este purecele. Oamenii de știință s'au minunat adesea de forța herculiană a acestei supărătoare in-

Purece mărit spre a se vedea cele trei perechi de picioare

secte. Nici omul nici mamiferele, nici una dintre reptile, sau dintre păsările cerului, nu are o putere muschiulară, raportată la talia lor, egală cu aceea a purecelui.

Există mai multe soiuri de purici, în diferite părți ale lumii. Toți purecii aceștia, ori de ce neam ar fi ei, se caracterizează prin forța extraordinară pe care o au mai ales în „saltul din loc fără prăjini” cum se spune în lumea noastră sportivă. Recordul pe care îl vor fi stabilit purecii nu e cunoscut, pentru că nu s'a măsurat cea mai mare distanță

— Barca mea a dispărut! Strigă dânsul. Și e întuneric ca în iad! Neilson se opri împietrit.

— Ați lăsat un om pe bord?

— Nu, marinarul meu s'a suit cu mine, spre a lua o telegramă, pe care trebuia s'o dea la poliția din oraș.

— Atunci, ce vreți să vă fac? Și căpitanul se plecă și dânsul deasupra barierei dela marginea corăbiei.

— Tăcere! strigă dânsul. Toată lumea să tacă!... Fiindcă nu putem vedea nimic, să ascultăm... asta este... Nici un cuvânt, nici un mormur... atenție!...

În primul moment nu se auzia altceva decât respirația găfăitoare a 50 de gâtlejuri strânse; apoi curând, undeva în noapte, în întunericul de nepătruns, se putu distinge scârțâitul atenuat al unei lăpăși, în susținătoarea ei, care se depărta mereu și se făcea din ce în ce mai slab, — dar în ce direcție? Ar fi fost imposibil de a preciza, într'o noapte ca aceasta.

E. W. Hornung.

pe care s'o sară, cel mai abil dintre aceste insecte. Ceea ce se știe e că unii dintre ei fac sărituri de un metru și mai bine, ceea ce înseamnă o performanță extraordinară, pentru o ființă atât de mică.

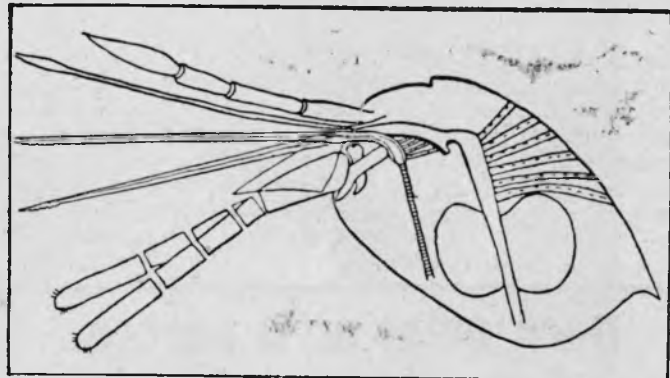
Ținând seama de micimea ei, insecta aceasta, dacă ar sări chiar

Cum ar putea sări omul peste cea mai înaltă clădire din New-York, dacă ar avea, în proporție musculatura purecelui.

numai la câțiva centimetri și tot ar merita numele de „cel mai puternic animal din lume.” Trebuie să observăm că, în mod absolut, nu e nevoie decât de o forță de patru ori mai mare, decât cea pe care o întrebuițează purecele la un salt, spre a mișca acele unui ciarnic. Aceasta înseamnă că forța a patru pureci este egală cu puterea ciarnicului.

Un fabricant de ciarnice a socotit că, prin ajutorul unui cal vapor (H. P.) se pot mișca 270 de mii de ciarnice. Luând drept bună această socoteală, rezultă că, aproximativ un milion de purici au o putere de 60 kilogrametri sau un cal vapor (HP). Dacă ne-am închipui că un milion de pureci s'ar înhăma la un sac cu grâu de 60 de Kgr. și ar sări cu toții deodată, ei ar ri-

Observarea la microscop a anatomiei purecelui. Sus se vede antena purecelui. Dedesubt acul, cele două mandibule și trompa purecelui. Îndărăt părțile striate reprezintă mușchii cari conduc aparatul de supt al acestei insecte.

dica acest sac la înălțimea de 1 metru.

O altă socotală ne duce la următorul rezultat interesant: 180,666 pureci fac exact 1 kgr. Aceasta înseamnă că e nevoie de 13 milioane de pureci spre a echivala greutatea unui om normal, adică 65 până la 75 de kgr. Socotind că purecele n'ar sări dintr'odată decât 36 cm., un purece care ar avea mărimea omului, dacă și puterea sa ar spori în aceeaș proporție cu talia lui, ar trebui să sară cu ușurință, peste cea mai înaltă clădire din lume, peste turnul Eiffel sau deasupra pa-

latului Woolworth Building din New-York (cum se vede în ilustrația noastră).

După catalogul editat de institutul de fiziologie al Statelor Unite, rezultă că există 135 de soiuri de pureci. Diferite păsări și animale, își au fiecare purecii lor deosebiți. Și pentru om există o specie anumită de pureci. Dacă în Europa, purecele trăiește comod și e foarte răspândit, din palat până în cel mai mic bordei, continentul American e scutit de această insectă.

În ceea ce privește hrana, purecele preferă sângele cald; când nu-l găsește însă se hrănește și cu altceva.

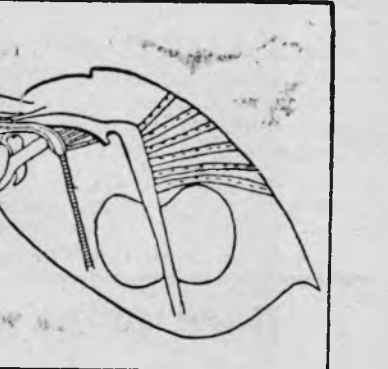
Mediul cel mai prielnic pentru purece, în casa omului, e câinele și pisica. Aceste două animale poartă cu danșele zeci și sute de pureci, cari foarte adesea răspândesc diferite boale contagioase. Purecele șobolanului este extrem de periculos, căci el propagă ciurma. Șobolanii se îmbolnăvesc de ciură și din mușcătura unui purece, care a stat pe un șobolan bolnav, omul poate căpăta această boală grozavă.

Este interesant de știut că, dintre toate animalele, singura maimuța nu are un purece propriu.

Vaca, căprioara și calul cele mai adesea ori sunt scutite de pureci. Se datorește acest lucru, faptului că de mici, aceste animale stau mai mult în picioare decât culcate, și astfel purecele n'are cum să-lășlui pe pielea lor, așa încât să-și lase ouăle. De asemenea aceste animale având pielea groasă, mușcătura purecelui nu poate răzbi până la sângele lor cald.

Purecele are și dânsul armura sa: atât corpul cât și ouăle îi sunt închise într'un soi de schelet exterior, format dintr'o substanță foarte rezistentă, chitinoasă. Acest schelet alcătuiește un scut, aproape invulnerabil și care cu greu poate fi distrus. Așa se explică dificultatea de a ucide purecii, când îi prindem. Mor mai ușor dacă sunt puși în apă cu săpun, care-i înecă.

Purecele are trei perechi de picioare, cele mai puternice sunt cele dinapoi, care-i slujesc la sărite. Sunt înarmați cu o trompă, de care se slujesc spre a străpunge pielea și a suga sângele. Au o pereche de antene, în legătură cu sistemul lor nervos; un ac cu care străpunge pielea și o pereche de mandibule, niște ferestre, cu ajutorul cărora largesc gaura prin care intră trompa de supt sânge. Când a găsit prada, sau locul pe care să se așeze, purecele

Observarea la microscop a anatomiei purecelui. Sus se vede antena purecelui. Dedesubt acul, cele două mandibule și trompa purecelui. Îndărăt părțile striate reprezintă mușchii cari conduc aparatul de supt al acestei insecte.

se prindește pe piele, cu picioarele din mijloc și de dinainte, ridică trompa în sus, și-și lasă întregă greutatea corpului, brusc, pe acul cu care străpunge pielea. Picioarele de dinapoi nu au, în această operație, nici un rol, și sunt ridicate în aer, împreună cu tot trupul. În această poziție purecele se înfățișază ca un saltimbanc care umblă pe mâini, cu picioarele în sus, și capul în jos.

Cel mai bine se desvoltă purecele de câine și de pisică. Acesta își de-

(Citiți urmarea în pagina 8)

In loc de ciorapi picioare vopsite...

FEMEILE americane se declară împotriva ciorapilor.

Domnișoarele elegante din Denver, capitala Statului Colorado au alcătuit o ligă pentru abandonarea ciorapilor și au început să umble fără ciorapi. Deoarece noua modă dădea loc la multe glume picante, membrele ligii au hotărât să-și picteze gamba, după cum se vede în ilustrația noastră.

Nu se poate prevedea dacă noua modă a „ligii împotriva ciorapilor”

pută moda vopsirii picioarelor, însă pictorii cari se îndeletnicesc cu acest nou gen... de artă, spun că sunt supraîncărcați de lucru.

Unele domnișoare menționează că decorarea picioarelor trebuie să fie mărginită între genunchi și glezne. Sunt altele mai puțin modeste, care cer ca penelul artistului să treacă deasupra genunchiului. Culorile de care se servesc, susțin modernele elegante, n'au nimic vătămător pielei sau sănătății. Aceste culori nu

Domnișoarele Mesch, Reed și Zaputovich din Dever, Colorado (America), care au declarat război ciorapilor, vopsindu-și picioarele. D-na Mesch (la stânga) are vopsit pe pulpană pe „dracul”!

va prinde în lumea feminină, deoarece pictatul picioarelor este o operație destul de dificilă: mai întâi vopselile pot fi primejdioase, apoi economia care s'ar face nu e prea mare, cum spera la început liga care abandonase ciorapii. Totuși se găsesc tot mai multe adeptele acestei mode și aceste adeptele arată că există și avantajii în pictatul picioarelor.

„Bine înțeles că ne așteptăm și la critici”, a spus una dintre ele, „dar critica nu ne înspăimântă. Suntem tinere și entuziaste și puțin ne pasă de ceea ce se spune. N'am găsi oare critici și în cazul că ne-am întoarce la moda pe care o avem buncelă noastră?”

Nu se poate preciza cum a înce-

se șterg repede și în acest fel pictura se păstrează vreme îndelungată. Apa și săpunul n'au nici o influență asupra culorii astfel încât să nu fie nevoie de întrerupți spălătul zilnic. Vopseaua se șterge însă curând, cu anumite procedee, atunci când eleganta vrea să-și schimbe... ciorapii.

Nu se specifică nicăeri, însă uzul a arătat că ciorapii de mătăsă sunt îngăduiți, în cursul zilei, deasupra piciorului pictat. Acești ciorapi, cari trebuie să fie de o calitate ce nu e la îndemână oricărui dintre membrele ligii—se importă de la Paris și costă 150 dolari perechea (2500 lei)—se poartă numai câteva ceasuri pe zi. La dans, la recepții și în serate ciorapul poate fi înlăturat.

Dacă omul ar fi purece...

(Urmare de la pagina 7)

pozitează ouăle în părul animalului, și când pisica sau câinele se mută din loc, nenumărate ouă de acestea se împrăștiie și cad pe jos. Din aceste ouă curând se formează larva, din care, câteva zile mai târziu, noul născut iese perfect format și gata, ca și tovarășii săi, să sară și să se hrănească cu sângele omenească.

Ne mirăm adesea, că deși am pus rufe curate, deși am șters praful din tot locul, totuși, în câteva zile, ne trezim cu o mulțime de pureci noi. Explicația este ușoară: purecii hătrâni și-au lăsat ouăle în diferite locuri, și a fost suficient câțiva din acești pureci, pentru că în câteva zile să ne trezim cu o întreagă generație nouă, mai flămândă de-

cât cea pe care am distrus-o, aproape în întregime. În primele zile ale existenței sale, purecele tânăr se mulțumește cu hrana pe care o oferă praful găsit în covoare sau în lingerie. Numai mai târziu își alege locul la căldură, sub vestmintele omului, sau în blana pisicii și a câinelui.

Când e sătul și mulțumit, purecele se sbenguiește și face... sport, sărind distanțe enorme pentru el.

Vom aminti drept încheiere, că foarte mulți oameni au avut răbdarea să deprindă purecii în anumite jocuri, și că au existat și mai există încă circuri, în care se produc aceste mici animale, cu jocuri foarte amuzante.

POVEȘTI DE DRAGOSTE

Leandru trecea marea înnot, în fiecare noapte, la Hero, a lui... Hercules a învățat să țese. Cezar a uitat pentru Cleopatra, toate treburile statului, iar Antoniu a sacrificat aceleia femeii stăpânirea lumii. Henric al IV-lea s'a îmbrăcat ca un țăran, ca să poată ajunge până la Gabriela pe care o iubea („Luați-vă înapoi Parisul vostru, iubita mea prețuiește mai mult!”) Holofern și-a pierdut capul pentru Iuditha. Jean Jacques Rousseau și l-a mai pierdut odată, la 46 de ani. Ludovic al XV fierbea cafea, pentru a să doamnă de Dubarry și a suferit să fie făcut de două parale, pentru că a lăsat să dea mocca în foc.

Dela New-York la Paris. — Mă mir cum au putut trece Atlanticul, când eu nu pot trece Bulevardul... din pricina automobilelor.

Le Rire—Paris

Zeul Războiului: — Tot diplomații sunt în vacanță, prin urmare mă pot odihni puțin.

Simplicismus—München

COPII

Mica Lucia: „Tată mare, ce rău că n'ai fost aseară la circ. Am văzut un măgar sălbatic, atât de mare cât tine.

Mica Lenuța: „Ascultă Lucio! De ce minți? Un măgar atât de mare, ca tata mare nici nu există!”

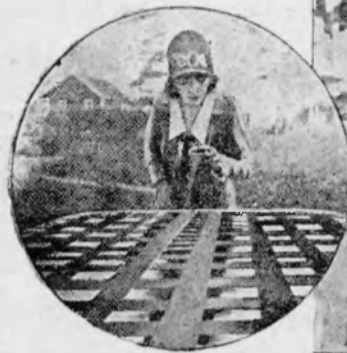
Cicerin: — Știu eu să dansez căzăcească, dar dansul ăsta e prea greu chiar pentru mine (pumnalele reprezentă China, Anglia, America, Japonia, etc). Mucha—Varșovia.

O FEMEE CARE A IUBIT SOARELE

DOAMNA Leila Davidson, în timpul vieții ei, a fost numită „femeia soare”, pentru toată fericirea pe care a împărtășit-o mul-

trădevar, înainte de moarte, Doamna Davidson și-a construit un mormânt, acoperit cu sticlă, astfel încât, în tot timpul zilei, soarele

Mormântul de sticlă al d-nei Davidson

tora, cu zâmbetul ei strălucitor și inima ei caritabilă, pentru ajutoarele nenumărate împărțite celor lipsiți.

Înainte de a muri Doamna Davidson a sorocit totul astfel, încât după moarte, să nu treacă în „umbra întunecoasă a morții.”

sa străluciască deasupra corpului descoperit, care se găsea dedesubt.

Acest mormânt original a devenit un loc de pelerinaj, pentru munitenii americani din statul Carolina. În popor s'au răspândit nenumărate povești fantastice, relativ la trupul „femeii soare.”

O cruciadă împotriva revistelor și cărților „obscene”

PREOTUL Bethlehem, din Paris a pornit o adevărată cruciadă împotriva scrierilor pe care le socotește obscene, sau imorale, deși

părintele Bethlehem a putut scăpa, fără pedeapsa prea gravă, și numai cu admonestare și botărire de a nu mai proceda la fel.

aceste scrieri, pentru majoritatea cititorilor lor, reprezintă doar câteva momente de uitare și veselie, în mijlocul necazurilor zilnice.

Părintele Bethlehem se găsește pentru a șasea oară în arestul poliției din Paris, pentru delictul de a fi spart chioșcurile de pe bulevarde, în tovarășia mai multora dintre enoriașii săi evlavioși.

Ori de câte ori a fost arestat,

Însă înverșunatul apărător al moralei publice și dușmanul „depravării literare”, nu vrea să depună armele cu nici un preț. Deși a sfidat pe editorii revistelor decolate să-l dea în judecată, aceștia preferă să-l ignoreze, căci părintele le face multă reclamă, înverșunându-se împotriva revistelor lor. Se crede că Herriot ar sprijini pe acest purificator al literaturii franceze.

Frinca Maria, a Angliei, cu cei doi fii ai săi, Prințul George și Prințul Gerald Lascelles.

Teatru · Muzică · Artă

Instalarea noului director la Teatrul Național din Cluj

DUMINEGA trecută a avut loc festivitatea de instalare a noului director, D. Victor Eftimiu, cu greutăți mari, nu s'a lăsat noul director, D. Victor Eftimiu, ministru de Teatrul Național din Cluj, D. Lapédatu, ministru de Teatrul Național din Cluj, a venit în persoană la Cluj, ca să recomande

In așteptarea oaspeților. In față d-nii: Bobescu, Braborescu și Ștefănescu

personalului artistic al Operei și societății dramatice pe noul director.

Festivitatea a avut loc pe scena Teatrului Național. După o scurtă cuvântare, prin care ministrul artelor releva însușirile deosebite ale d-lui Victor Eftimiu, d-nii Bobescu, în numele

D-nii Lapédatu și Victor Eftimiu la teatrul Național din Cluj.

operei, și Braborescu, în numele societății dramatice, au salutat pe noul director.

D-l Braborescu, după ce a mulțumit d-lui Lapédatu pentru sollicitudinea ce o arată teatrului din Cluj, a adus omagii de

Festivitatea dela Teatrul Național din Cluj. D. Lapédatu ține cuvântul de recomandare.

TEATRUL LA CLUJ

IȘI va deschide porțile anul acesta la 1 Octombrie, cu piesa istorică „Grigorie Ghica Vodă”, de Depăreanu.

Punerea în scenă o va face chiar d. Victor Eftimiu, Directorul General al Teatrului Național și Operei Române din Cluj. În atelierul Teatrului decorurile au și fost executate, de către pictorul Eugen Trucinski, după indicațiile d-lui V. Eftimiu.

Pe scenă și în foaierea Teatrului din Cluj se mai repetă Glauco de Morselli, cu doamnele Virginia Cromvald, și d-nii Petre Bulandra, în rolurile principale.

Dirjecția de scenă d. V. Bumbesti. Ciufuici, de Gh. Silviu (piesă pentru copii) cu d-nele Nunița Hodoș, Jeni Rădulescu, Anișoara Potoroacă, Miriam Apostol, Viorica Poruțiu, Violeta Pescariu, și d-nii I. Vanciu, Mardare, Suhl, etc.; direcția de scenă d. Neamțu Otonel.

Ana Karenin, după romanul lui L. Tolstoi, cu d-nele Virginia Cromvald, Natalia Ștefănescu, Ecaterina Stăncescu, Miriam Apostol, Nunița Hodoș, Jeni Rădulescu, Anișoara Potoroacă, Viorica Vasilescu, Marcela Borsa, Violeta Pescariu, și d-nii Dem. Psatta, Nae Dimitriu, Mișu Ștefănescu, N. Popescu Voicu, d-l Șerban, D. Constantinescu, Arsene Popovici, H. Cristea, Suhl, V. Potoroacă, C. Potcoavă, I. Vanciu, Gr. Tăutu, Giorgian Alexa, Rădulescu, etc. Direcția de scenă d. Dezideriu Tibor.

și **Gometa**, comedia lui Iosif și Anghel, care în trecut a obținut un strălucit succes pe scena Naționalului bucureștean. În distribuția dela Cluj vor apare d-nele Virginia Cromvald, Jeni Rădulescu, Miriam Apostol, etc. și d-nii St. Braborescu, Nae Dumitru, etc., direcția de scenă d. Bumbesti.

În cursul stagiunii, la Cluj, se va relua piesa **Strigoii**, de Ibsen, cu d-na Agata Bărescu în rolul principal feminin. De asemenea piesa **Avarul** a lui Molière, cu d. Ion Brezeanu în rolul lui Harpagon. De altfel d. Director general Victor Eftimiu a declarat că intenționează să facă, pe cât mai des posibil, împunături dintre actorii de seamă ai primei noastre scene, spre a da publicului Clujan, pe lângă o cât mai largă varietate de repertoriu, și un prilej de a vedea pe marii artiști bucureșteni, în creațiile lor de seamă.

* * *

D-na Gina Sandri Bulandra, d-na Nebi Caracioni, d-ra Arapu și d-nii Radu Popeea, Petre Bulandra, Zira, N. Ionescu, Anastasiad Georgian, Dumitrescu, Melisescu, Pella, Robescu, Floria Simionescu Antoniu și Macedonski, au fost angajați la Teatrul Național din Cluj. Alte noi angajamente sunt în curs.

D. V. Bumbesti și C. Petrescu, Director de scenă dela Teatrul Național din București au fost angajați în aceeași calitate la Teatrul Național din Cluj.

D. Victor Eftimiu, Directorul General al Teatrului Național și Opera Română a reangajat pe toți artiștii puși astă primăvară în disponibilitate, de fostele direcții, pe motivul economiilor bugetare.

* * *

În ziua de 30 August a. c., sub președinția d-lui Victor Eftimiu, artiștii societari ai Teatrului Național din Cluj, au procedat la alegerea, din sânul lor, a trei membrii noi, în comitetele teatrului.

Începând cu luna Septembrie, lefurile artiștilor Teatrului Național Clujan, au fost sporite cu 2000 lei pentru societari și 1500 pentru stagiari.

Săptămâna teatrală

Teatrul la București

COMEDIA Fericirii, de Evreinoff, a cărei premieră a fost după două zile dela deschiderea stagiunii, a obținut un succes remarcabil pe prima noastră scenă, datorită atât interpretării cât și montării.

În curând, Teatrul Național bucureștean va reprezenta piesa **Cyrano de Bergerac**, de Ed. Rostand cu d. T. Bulandra în rolul principal. Regia și montarea o are d. Soare Z. Soare.

Teatrul Mic, de sub direcția d-lui M. Fotino, la deschiderea stagiunii anul acesta va juca și piesa într'un act, **Fata Morgană** a d-lui J. Valjean.

La Teatrul Național se va juca în curând piesa „**Omul cu Mărjoaga**”, datorită apreciatului artist Ciprian. Punerea în scenă o are d. V. Enescu.

Teatrul Național va relua piesele **Păianjenul** de Hertz și **Patima Rosie** de Sorbul.

În curând se va pune în repetiție la Teatrul Național comedia **Păpușilo** a lui Pierre Wolf, cu D-na Agespina Macri Eftimiu într'unul din rolurile principale.

Teatrul Carageale Joi 15 Septembrie va juca **Ministrul**, de d. Gh. Brăescu.

La **Teatrul Regina Maria** se repetă „**Taina**” de Guirand cu d-na Lucia Sturza Bulandra și d. Ion Manolescu în rolurile principale.

La Teatrul Național se repetă sub direcția de scenă a d-lui V. Enescu „**Invierea**”, 5 acte de Bataille, după romanul lui Tolstoi.

Ansamblul teatrului de sub direcția d-lui Sică Alexandrescu, va juca, la iarnă, în sala Teatrului Popular.

În curând Teatrul Național va pune în repetiție piesa **Coppelia**, de d. N. Otescu. Direcția de scenă d. P. Gustv.

Opera la București

OPERA română, de sub conducerea d-lui Cocărăscu își va deschide stagiunea la 1 Octombrie, cu **Samson și Dalila**, de C. Saint Saens, într'o montare cu totul nouă. În foayerele operii se repetă „**Răpirea din Serai**”, de Mozart, sub

conducerea muzicală a d-lui Noua Otescu.

Opera Română din București va relua în actuala stagiune aproape toate operele cântate în anii trecuți.

Opera la Cluj

IȘI va deschide stagiunea la 1 Octombrie cu trei piese românești:

Craiu nou de C. Porumbescu, **Luceafărul** de N. Bretan și **Șezătoarea** de Trib. Brediceanu. După acestea urmează a serie de reluări, **Aida**, **Tosca**, **Carmen**, **Balul mascat**, **Madama Butterfly**, etc.

În cursul actualei stagiuni, Opera Română pregătește **Năpasta**, două acte de d. Drăgoiu, directorul Conservatorului din Timișoara. Cu această operă se va deschide stagiunea noului teatru timișorean.

În fiecare Sâmbătă și Duminică, Opera Română din Cluj va da câte trei spectacole de operă la Oradea Mare.

În luna Septembrie, Opera Română organizează, în fiecare Joi și Duminică, festivaluri muzicale (concerte simfonice și corale). La aceste concerte, d. director general V. Eftimiu intenționează să aducă, dela București, câțiva din marii dirijori cunoscuți.

La 17 Octombrie a. c. va avea loc în Cluj „premieră” a acestei stagiuni de Operă la Cluj, **Eugen Onegin** de Ceikowsky.

Pentru ca spectacolele operii din anul acesta să fie mai atractive, d. director general V. Eftimiu a încheiat o serie de angajamente cu marii cântăreți mondiali, cari vor cânta ca oaspeți.

Celelalte premiere ale Operei din Cluj, în anul acesta, sunt: **Voevodul Țiganilor**, **Boris Godunov**, **Bărbierul din Sevilla**, **Liliacul** și **Parșifa**.

La Craiova

TEAETRUL Național își va deschide stagiunea la 1 Noembrie a. c., în sala Cinematografului Modern, care a fost special amenajată, în urma arderii teatrului de acolo. Piesa de deschidere va fi **Trandafirii Roșii**, de Z. Bărsan.

ALBERT BASSERMANN

Unul dintre cei mai mari artiști în viață, își sărbătorește la 7 Septembrie a 60-a aniversare. Ilustrația noastră reprezintă pe artist în rolul lui Wilhelm Tell.

JOCURILE „REALITĂȚII“

Deslegările diferitelor jocuri ale Realității, se primesc la redacție, până la 10 Octombrie, cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 31, 32, 33 și 34 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români.

Premiile se vor distribui până la 15 Octombrie.

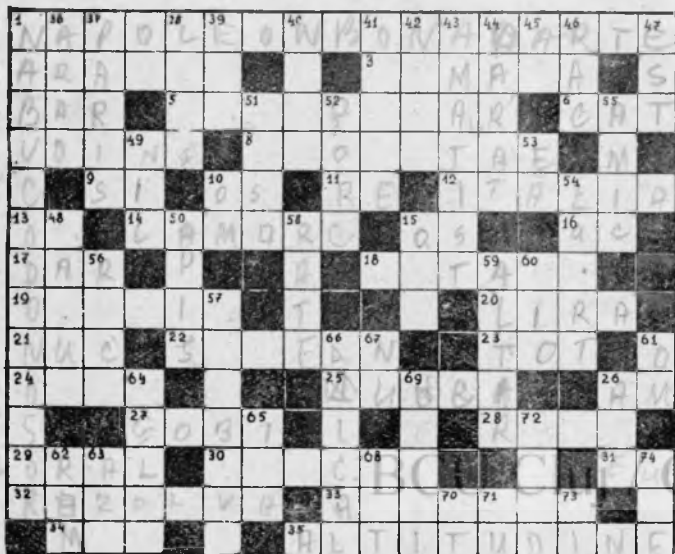
Bonul B.

Subsemnatul

trimit alăturat deslegarea jocurilor No.

Deslegătorii jocurilor noastre, sunt rugați să detașeze acest bon și să ni-l trimită în plic împreună cu deslegările. În acest fel vom putea ținea socoteală de notele fiecărui deslegător, la împărțirea premiilor.

Jocul No. 2. — Cuvinte încrucișate (10 puncte).

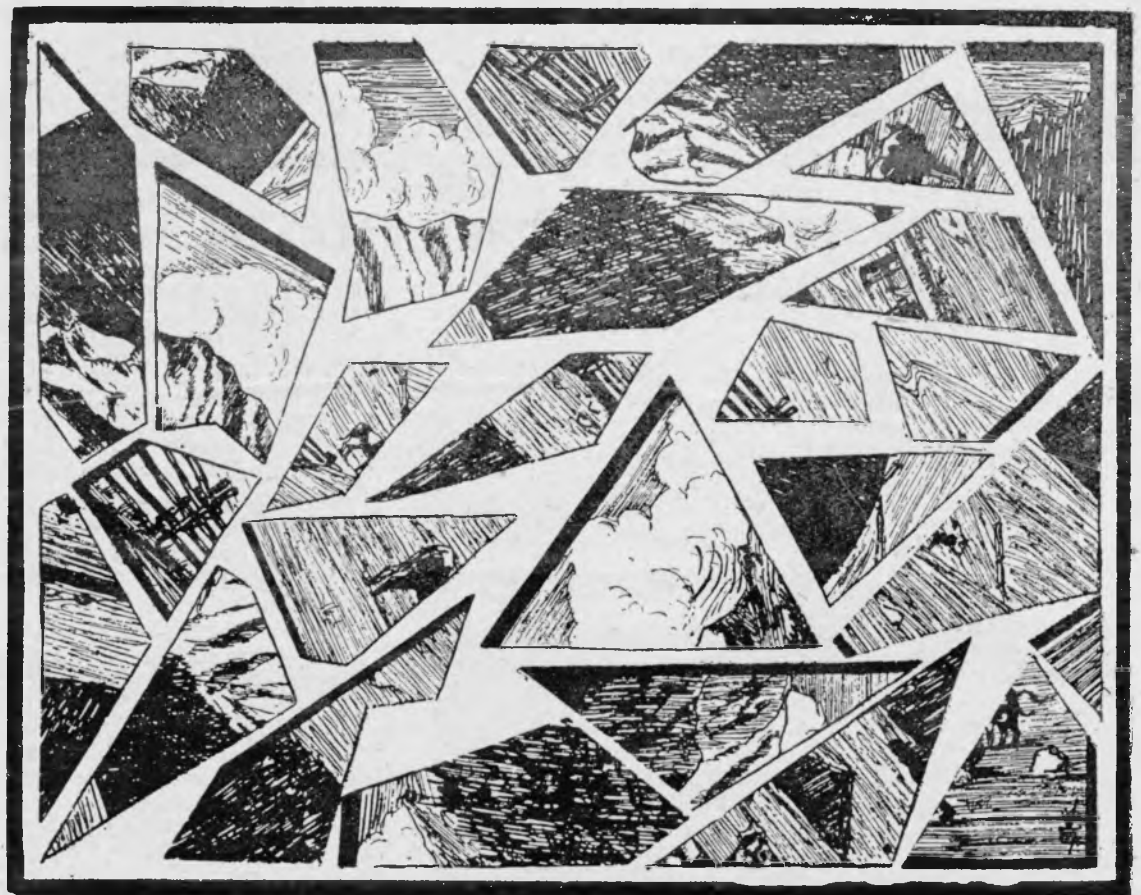

ORIZONTAL:

1. Împărat francez (17 litere).
2. Provincie în Franța (6 litere).
3. Nume biblic (6 litere).
4. Local de petrecere (3 litere).
5. Peninsula din antichitate (9 litere).
6. La case cu etaje (3 litere).
7. Oraș în Italia (5 litere).
8. Noutate (8 litere).
9. Notă muzicală (2 litere).
10. La toate vertebratele (2 litere).
11. Zeu egiptian (2 litere).
12. Țară (6 litere).
13. Ființă (2 litere).
14. Naturalist (6 litere).
15. La toate vertebratele (2 litere).
16. Unealtă folositoare (2 litere).
17. Pentru cel depărtat (3 litere).
18. Schimbare (6 litere).
19. Ghicitor (6 litere).
20. Instrument muzical.
21. Pom (3 litere).
22. Naționalitate (6 litere).
23. Cel mai mult (3 litere).
24. Piatră prețioasă (4 litere).
25. Activitate (5 litere).
26. Posedare (2 litere).
27. Podiș (4 litere).
28. Aventură (4 litere).
29. Verbal (4 litere).
30. Râu (6 litere).
31. Pronume (2 litere).
32. Semn matematic (7 litere).
33. Slujitor al binelui (7 litere).
34. Poveste (3 litere).
35. Înălțime (10 litere).

VERTICAL:

1. Împărat asirian (13 litere).
36. Oraș în România (4 litere).
37. Oraș (5 litere).
38. Poet dramatic spaniol (4 litere).
39. Nume bărbătesc (3 litere).
40. Gaz (4 litere).
41. Netez (5 litere).
42. Roman francez (4 litere).
43. Piatră prețioasă (7 litere).
44. Apărat (5 litere).
45. Unitate de măsură (2 litere).
46. Crustaceu (3 litere).
47. Punct cardinal (3 litere).
48. Pește (5 litere).
49. Fluviu (3 litere).
50. Zeu (5 litere).
10. Ființă (2 litere).
51. Comună din Transilvania (4 litere).
52. Animal domestic (4 litere).
53. Pronume (2 litere).
54. În mitologia greacă (5 litere).
55. Prieten (4 litere).
56. Crustacei (5 litere).
57. Timp de dragoste (7 litere).
58. Păsări domestice (4 litere).
15. Produse animale (3 litere).
59. Loc de închinare (5 litere).
60. Râu (3 litere).
61. Ființă.
62. Creangă (poetic) (3 litere).
63. Poet ungar (3 litere).
64. Substanță chimică (5 litere).
65. Fluviu în Africa (3 litere).
66. Prietenește (6 litere).
67. Negație (2 litere).
68. Număr (3 litere).
69. Griji (5 litere).
70. Interjecție (2 litere).
71. Pronume (2 litere).
72. Împărat din antichitate (4 lit.)
73. Pronume (2 litere).
26. La teatru (3 litere).
74. Pronume (3 litere).

Jocul No. 1. — Se vor tăia bucățile și se vor potrivi astfel încât să alcătuiască o imagine (5 puncte).

Concursul de caricaturi

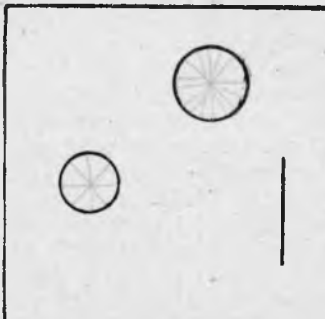
Cu numărul prezent al revistei începem un joc, care socotim că va interesa mult pe amatorii și începătorii caricaturisti.

Cititorii noștri vor compune desene pe bazele date de desenatorul nostru. Modul în care trebuie desegate problemele puse este pur și simplu o operă de asociere de idei, care permite mai multe soluțiuni.

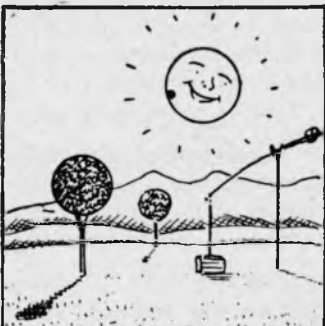
Am dat aci alăturat un exemplu cum se pot rezolva proble-

mele puse. Din două cercuri și o linie verticală, desenatorul nostru, după cum se vede în schițele alăturate, a reușit să facă 3 compoziții, în câte-și trele baza (cele două cercuri și linia verticală) rămânând neschimbate. Pe aceeași bază însă s'ar fi putut alcătui nenumărate alte compozițiuni.

Pentru început oferim cititorilor noștri baza alăturată (din patratul cel mare) și așteptăm dela dânsii soluționările cele mai potrivite. Insistăm asupra faptului că lăsându-se deplina libertate a fantaziei, singura condiție cerută este ca cercurile și linia să nu se miște dela locul lor, și să rămână în desenul ce se va face. Cu acest concurs sperăm că vom deștepta multe talente latente. Cele mai reușite desene se vor publica cu numele autorului.

Exemplu de temă de desen

Cercurile și linia rămânând în text, desenatorul a făcut un peisaj

Pe aceeaș temă Ionel se joacă cu balonul

In loc de cronică cinematografică

Concurs fotogenic

Revista noastră institue un concurs fotogenic, vrem adică să cerem cititorilor noștri să aleagă dânsii dintre cititoarele noastre pe cea care e mai potrivită pentru studiu, pentru cinematograf.

Concurențele, acele doamne și domnișoare, care se socot apte și simt dorința să facă cinema, sunt rugate să ne trimită una sau mai multe fotografii caracteristice, însoțite de câteva rânduri, prin care să ni se arate intențiunile și sentimentele care le însuflețesc.

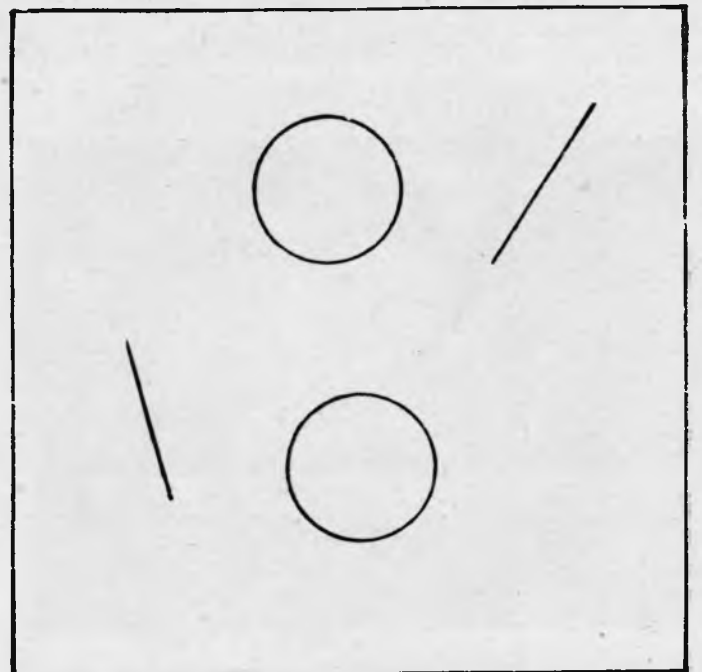
Vom primi aceste fotografii în tot cursul lunii Septembrie. Vom publica apoi pe rând fotografiile trimise, împreună cu „motto“-urile însoțitoare, spre a le supune criticii cititorilor. Aceștia vor fi invitați după aceea să aleagă prin „vot universal și secret“ pe cea mai fotogenică, pe cea mai potrivită pentru kino.

Acestei alese revista „Realitatea Ilustrată“ îi oferă călătoria gratuită până la Berlin sau Paris, (clasa II-a la tren și întreținerea timp de 15 zile) și angajament într-o casă de filme.

Doamnelor și domnișoarelor fotogenice, trimiteți degrabă fotografiile cele mai bune pe adresa revistei noastre. Dorim să contribuim la punerea în valoare a talentelor și frumuseților din țara noastră.

Tata admonestează pe Vasile

Tema pusă cititorilor noștri

PO GA SA PA NO HO CIA

Jocul No. 3. (trei puncte) lanț de cuvinte. Fiecare cuvânt e format din 3 silabe, ultima silabă fiind identică cu prima silabă a cuvântului următor: în total 9 cuvinte, toate nume geografice.

PAGINA SPORTIVĂ

Sportul la noi și în străinătate

De Dr. Erős

SEZONUL fotbalului a început pretutindeni și în cele mai multe locuri sunt în curs întrecerile pentru campionat. Au avut loc și câteva lupte între orașe, deci se poate considera că sezonul este în toi în toată țara. Din păcate însă, după cum se pare, fotbalul în România nu se bucură de atenția pe care ar merita-o, și e probabil că va fi nevoie de un timp îndelungat, până să poată ajunge la însemnătatea cuvenită.

E de netăgăduit că oricine se pricepe cât de cât, poate observa că interesul pentru fotbal în țară, în acest sezon stagnează, ba chiar a descreșcut.

Ar fi greu să arătăm aci, în cadrul unui articol scurt, toate cauzele, pentru care această ramură frumoasă a sportului a decăzut încetul cu încetul. Dar fapt este că — mai ales în Ardeal — „matchurile de football” de abea mai au public spectator. Aceasta pe deoparte evidențiază căderea în disgrăție a acestui sport, pe de alta este o pricină a decăderii lui, pentru că fără public sportul nu se poate desvolta.

Ar fi o greșală și nici n'ar avea scop, să invinim pe cineva de acest lucru. Dar oricine poate vedea ușor, că în sport nu se pot face progrese decât pe drumul limpede al luptei drepte și sunt zadarnice toate meșesugurile la masa verde, după cum sunt dăunătoare scandalurile care nu fac decât să îndepărteze interesul public.

Mai trebuie menționat că influențează mult în decăderea fotbalului, avântul pe care l-a luat, profesionalismul amenințător, care a întrecut orice hotar.

În Vechiul Regat, situația se prezintă altfel. Acolo se poate vedea lesne un progres, pentru că acolo de abea acum începe să se desvolte sportul fotbalului. E probabil însă că nu peste mult — dacă și Vechiul Regat va urma pilda Ardealului, — vom ajunge și acolo la aceeași stare.

Conducătorii regionalelor din Ardeal și societățile care se ocupă de football precum și întreaga presă sportivă, ar avea datoria, ca, cât mai repede, să caute leacul acestei stări, remediile care ar putea vindeca răul devenit cronic, care ar putea recăștiga interesul publicului pentru sportul fotbalului, care ar putea ridica nivelul matchurilor și al întrecerilor nobile ale tineretului, în care laurii să revină aceleia care e cel mai bun, care e cel mai însuflețit și nu același care se bucură de mai multă protecție.

Credem că în curând vor interveni cei ce sunt chemați, așa încât situația să se schimbe.

DINTRE evenimentele sportive ale săptămânii, de sigur cel mai interesant este vizita oaspeților din Cehoslovacia, a echipei „Moravska Slavia”, la București. Echipa din Brünn nu se poate mândri decât cu un succes mediu, într-un câștig, dacă Sâmbătă a învins echipa combinată a Bucureștilor, Duminică a fost nevoită să se mulțumească cu egalizare în jocul împotriva lui „Juventus”.

În celelalte orașe din țară, matchurile n'au avut decât o însemnătate locală. În Timișoara au început campionatele. „Kinizsi” a jucat primul match de campionat împotriva echipei „Kadima”, și deși fi lipsiau

șase jucători, echipieri, a învins totuși cu destulă ușurință.

Fulgerul intenționa să-și ducă echipa într-un turneu în străinătate, însă intervenind P. S. B. R. care a interzis eșirea din țară a societăților care nu fac parte din federală, turneul a trebuit să fie contramandat.

În atletică cel mai important eveniment al săptămânii a fost Pentatlonul de campionat câștigat de Virgil din București, care cu acest prilej a îmbunătățit recordul național. În întrecerea de atletică Brașov-București, a câștigat Brașovul care își ia astfel revanșa pentru înfrângerea din anul trecut.

Evenimentul cel mai important al sezonului athletic va fi întrecerea pentru Cupa Carol, care va avea loc la Arad, și în care vor figura de sigur toți atleții de seamă ai țării.

În alte ramuri sportive cronică nu poate arăta multe evenimente. Singurul sport în care mai este puțină mișcare, este boxul, în special la București.

ÎN străinătate evenimentele sportive anunțate s'au desfășurat cu deplin succes, atât la concursul de înot din Polonia cât și la Olimpiada școlilor superioare dela Roma.

La Polonia suedezul Arne-Borg a dovedit din nou că este cel dintâi, într-un câștigat premii de înot pe distanțele 1500, 400 și 100 de metri, îmbunătățind chiar recordul mondial. Îndeosebi succesul pe distanța de 100 de metri este interesant nu numai pentru timpul extrem de scurt în care l-a parcurs, dar și prin faptul că a învins în chip superior pe ungurul Barany, care ani de-a rândul n'a putut fi întrecut de nimeni.

Ungurii nici în stafetă nu au corespuns așteptărilor, au câștigat în schimb campionatul de polo de apă, învingând în mod ușor pe belgieni și englezi, iar în lupta decisivă și pe francezi.

OLIMPIADA studențească din Roma s'a terminat. Rezultatele acestei Olimpiade nu se pot compara de sigur cu Olimpiadele obișnuite, totuși ele slujesc sportului în genere și mai ales înlesnesc apropierea dintre studenții universitari ai întregii lumi, folosind astfel indirect cauza păcii mondiale. Olimpiada atletică s'a terminat cu victoria Ungariei, cea de scrimă cu victoria Italiei, cea de tennis cu victoria Franței, iar la football au învins școalele superioare italiene.

În luptele decisive ale Europei centrale, Sparta și Ungaria au luptat nedecis, așa în cât e probabil că la matchul de revanșă din Praga, va birui Sparta. Trebuie să menționăm că în țările vecine nouă, campionatele sunt întâi, dar jocurile mediocre n'au adus nici o surpriză și corespund întocmai calculilor pe hârtie.

Dintre evenimentele sportive externe care vor urma în viitorul apropiat, menționăm ca cele mai de seamă matchurile echipelor combinate ceho-maghiar cu maghiar Austria, precum și luptele atletice francezi-maghiari, cari în momentul când vor apare aceste rânduri, vor fi terminate. Mai amintim startul lui Nourmi din Paris, Viena și Budapesta împotriva germanului Peltezer și a elvețianului Martin.

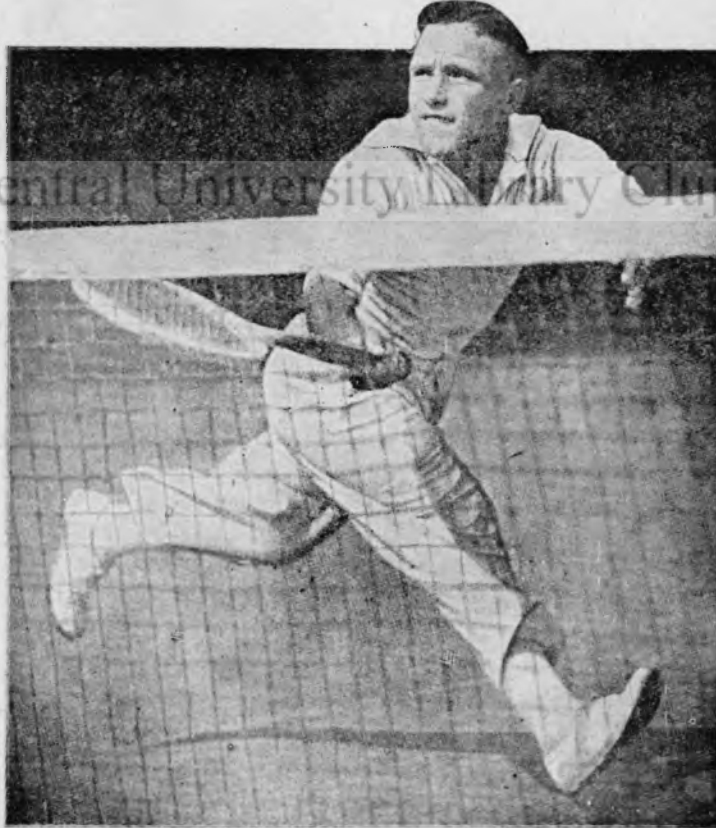
Sport din toată lumea

Un nou sport de curse

În Anglia a avut loc de curând un nou gen de curse pentru motociclete. În aceste curse, motociclistul, trebuia să facă un salt de pe o trambulină publică, deasupra unui obstacol.

Până acum asemenea salturi se făceau numai de specialiști, ca număr de atracție la spectacole.

Germanul Richter, care a determinat înfrângerea Angliei, cu 4:1, în matchul de tennis, Anglo-German, care a avut loc la Berlin.

În ilustrația noastră, Richter e la plasă, luptând împotriva sportmanului de renume mondial, Albert Burke.

Titlu de campion mondial îl avea din 1926 meren, Albert Burke. În 1926 acest titlu reveni cehului Kozeluh.

Duminică 4 Septembrie, la Cluj. Match amical ziaristii și arbitrii 3:1 (2:0).

Boxul în America

Boxul e sportul cel mai agreat în America.

Profesioniștii boxeurii sunt todeauna oameni bogați, căci pentru matchurile mai mari, campionii primesc între 100.000 și 500.000 de dolari.

JACK DEMPSEY

Până în anul trecut campion mondial de box era Jack Dempsey. Acesta a fost învins însă de Tunney, dar de curând fostul campion și-a luat revanșa și titlul său cel vechiu.

În ziua de 21 Iulie, când s'au luptat cei doi, peste 85.000 de spectatori au asistat la match și unele locuri — cele din apropierea ringului — s'au plătit cu sume fabuloase, până la zece mii de dolari.

TUNNEY

Meseria de boxeur își are riscurile ei. Mai întâi campionul are de dat în fiecare an o luptă cu cel mai tare boxeur, după dânsul și dacă în această luptă cade în disgrăție, atunci repede decede.

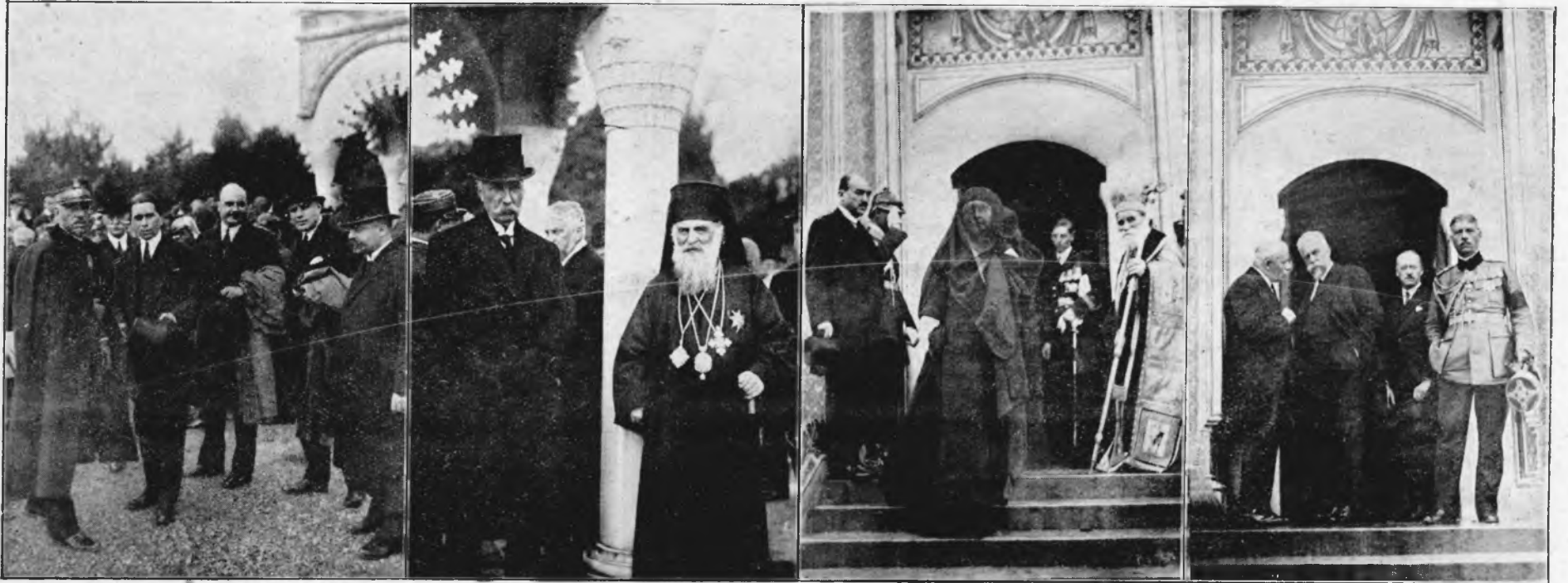
Apoi adesea se întâmplă ca boxeurul pe ring să se schilodească rău. E recent în memoria tuturor cazul lui Carpentier căruia Dempsey i-a frânt nasul.

Carol Gorner noul recordeur din Africa de sud, în ridicarea greutăților

Parastasul dela Curtea de Argeș

Sărbătura trecută s'a oficiat la Mănăstirea Curtea de Argeș, parastasul de 40 zile dela moartea Regelui FERDINAND I, primul rege al tuturor românilor.

D-nii Tătărescu, Cipăianu și Argetoianu

Sanctitatea Sa Patriarhul și D. Buzdugan, din Inalta Regență.

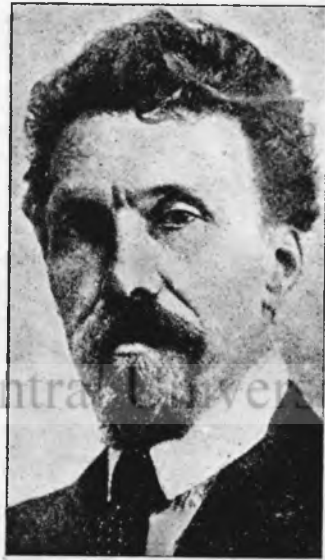
M. S. Regina MARIA, Principele Nicolae și S. Sa Patriarhul

D-nii: Brătianu, Lapădatu, Duca și general Anghelescu

MAXIM GORKI

Vestitul scriitor rus, care la început fugise de regimul bolșevic și după ce a trăit mai mulți ani în exil, prin Italia, a fost invitat de către guvernul din Moscova să se întoarcă în Rusia, unde pare că se simte foarte bine. Ilustrația noastră este luată după o ultimă fotografie sosită din Rusia.

DR. RACKOWSKY

ambasadorul sovietelor la Paris, pe care francezii l-ar dori plecat înapoi în Rusia.

Omenirea la carul lui Marte, zeul războiului.

ȘI O FEMEIE PRINTRE CELE 10 SACRIFICII PENTRU CUCERIREA AERULUI

Miss Doran, sburând spre Hawaii, pasageră într'un avion, a suferit un accident, din fericire fără urmări prea grave.

CONFERINȚA INTERPARLAMETARĂ LA PARIS

Ministrul președinte Poincaré (x) salută pe delegații adunați în Parlament.

În China ceaiul continuă să fiarbă...

M. S. REGELE MIHAI I. LA CONSTANȚA

Pe plajă, în apă sau călare, micul nostru rege petrece.

Citiți și răspândiți REALITATEA